



פרוייקט גמר בעיצוב 5 יח"ל

שם הפרוייקט: "שטויות במיץ עגבניות"

מגישות:

מוריה אמאר 211901525

נצה קורץ 314776303

מנחה:

נעמה כץ

אולפנא תורנית צביה חיפה

תוכן העניינים

חריש

מבוא (4)

הנצה ראשונית - סיפור מוחות (5-6)

הצגת הנושא/ תיאור הקיים (7)

מכון עיצוב (8)

טופס הצעת מחקר (9)

זריעה

חנך פיבן (10 - 11)

אינפוגרפיקה (12 - 13)

סרבנות אכילה (14 - 16)

מסקנות המחקר ההסטורי (17)

בכילוגרפיה (18)

מחקר תצפית (19 - 20)

מסקנות המחקר (21)

מחקר צורני (22 - 23)

מסקנות המחקר הצורני (24)

תיצוד מסע משתמש (25)

נביטה

סקיצות ללוגו (26 - 33)

לוגו (34)

איורים (35 - 36)

הנצה

מוצר 1 - "תצלול של בישול" (37 - 41)

מוצר 2 - "הצלחת המוצלחת" (42 - 47)

מוצר 3 - "בדיחה של ארוחה" (48 - 54)

מוצר 4 - "אני עשר" (55 - 60)

מוצר 5 - סרטון (61 - 60)

פריחה



חריש

"שטויות שטויות, זה לא יכול להיות! אז מה? זאת כל החכמה!" (דתיה בן דרור)

העבודה שלנו עוסקת בסרבנות אכילה בקרב ילדים קטנים. במהלך העבודה יצרנו מוצרים בשביל הילדים על מנת לעודד אותם לאכול וליצור להם חווית אכילה נעימה וכיפית יותר.

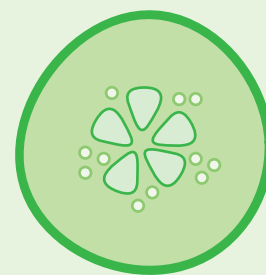
העבודה שלנו מבוססת על עבודותיו של חנוך פיבן, חנוך, הינו מעצב ויוצר ישראלי, היוצר דיוקנאות של אישים מוכרים ומפורסמים ממוצרים יומיומיים. על ידי השימוש במוצרים אלו, מצליח פיבן להעביר את המסר שהוא מאמין בו ורוצה להעביר לצופים.

תהליך העבודה לימד אותנו רבות, על בעיות שנוכחות אצל ילדים קטנים, על בעיות שהמשפחה וההורים מתמודדים איתן וכמובן - איך לפנות לילד ולגרום לו להשתש במוצר ולהנות ממנו.

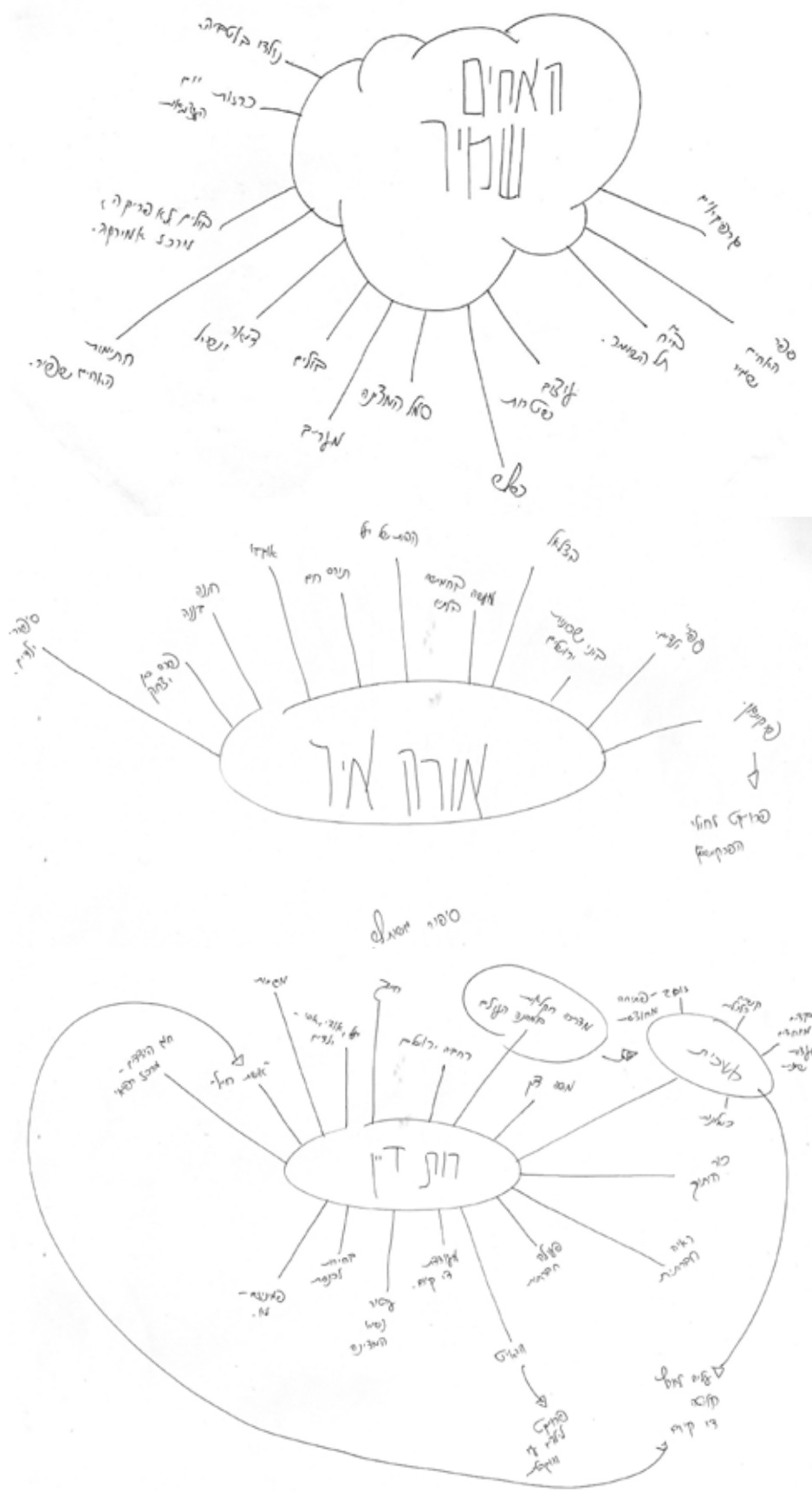
בעיית האכילה יכולה לגרום לבעיות רבות בהתפתחות הילד הן מבחינה פיזית והן מבחינה פסיכולוגית ולכן היה לנו חשוב לעצב מוצרים אשר יפחיתו אותה ואף יפסיקו אותה בגיל מוקדם.

אנו מקוות מאוד, כי עבודתנו תענה על צורכי הילדים המוכרים כ"סרבני אכילה" ותגרום להם להנות מחווית האכילה ומהסובב לה.

הנעה ראשונית - סיפור מוחות



חריש





חריש



חריש



חריש

הצגת הנושא / תיאור הקיים:

החלטנו לצסוק בנושא סרבנות אכילה. בעיה הנפוצה בקרב אנשים בכלל, ובאוכלוסיית הילדים הקטנים בפרט.

הסיבות לסרבנות אכילה רבות. הן ברמה הפסיכולוגית והן ברמה הביולוגית.

הפרעות האכילה קיימות במגוון סוגים - ילדים רבים מסכימים לאכול כמות מוצטת ובכך לא מצלים במשקל כראוי. ישנם ילדים מסוג אחר אשר מסכימים לאכול רק מזונות מתוקים ובעקבות כך תזונתם אינה בריאה.

הפרעות אכילה אצל ילדים ונוצר מסוכנות ובעלות פוטנציאל גבוה להפוך לכרוניות ולשבש לגמרי את היכולת החשיבתית והתפקודית.

כתוצאה מחוסר אכילה מסודרת כושר הריכוז נפגע ולכן יכול להיות שיבוש ביכולת ללמוד ולעבד מידע.

בנוסף, קיימים שינויים רבים במצב הרוח, בעיות שינה, דיכאון ועוד סימנים המעידים על חוסר איזון הורמונאלי ותפקוד יום-יומי לקוי.

חשבנו על רציון שיקל על ההורים שמתמודדים עם תופעה זו ועל ילדיהם סרבני האכילה.

מתוך מחשבה זו הבנו שכדי לגרום לילדים לאכול בצורה נכונה וסדירה יש להפוך את האכילה לדבר כייפי ומהנה בפניהם ע"י שימוש במשחקים, דמיון ויצירתיות ובכך למגר את התופעה שתופסת תאוצה.

את העבודה שלנו אנחנו עושות בהשראת חנוך פיבן. פיבן הוא קריקטוריסט בעל זיקה חזרה לעיצוב גרפי שאת עבודותיו הוא יוצר ממוצרים יום יומיים שנמצאים בכל מקום. היצירות שלו הן לרוב פרצופים של דמויות מוכרות מחיי היומיום ובעזרת כמה מוצרים מתאימים, מצליח פיבן להציג את הדמות בצורה מעניינת ובעלת מסרים ברורים. בשביל ללמוד יותר על פיבן, חקרנו עליו בספרים ואתרים שונים והפקנו מידע ולקחים.



חריש

מכוון עיצוב

הגדרת הבציה: ילדים בגילאים קטנים מסרבים לאכול מסיבות שונות. תופעה זו נקראת "סרבנות אכילה".

קהל היעד: ילדים קטנים המוגדרים כ"סרבני אכילה".

יעדים ומטרות: להפוך את חווית האכילה אצל אותו ילד המוגדר כ"סרבן אכילה" לחוויה חיובית. נכונה ובריאה יותר על ידי כך שיתבצע כלפיו שימוש באמצעים מהנים וכיפיים במהלך הכנת האוכל וחווית האכילה עצמה.

תכונות וחידושים: הפרויקט פונה בצורה ברורה וממוקדת לאותם ילדים "סרבני אכילה" ומצביר להם את המסר שהכי נכון וחשוב זה לאכול וגם כשמחליטים לאכול צריך לדעת לאכול בצורה בריאה וממותנת.

דרישות: הפרויקט מצויד ילדים המכונים "סרבני אכילה" לאכול בצורה מסודרת ומאורגנת. הפרויקט לא "מצלים צין" מהחשיבות הגדולה של סוג האוכל שהילדים אוכלים ובכך מצויד לתזונה מסודרת ובריאה.

היקף הפרויקט: מסע פרסומי לשיטה החדשה תוך הצגת מוצרים שמביאים לפתרון בצורה פרקטית ויעילה.

שאלות מכוונות:

- האם דרך הפתרון שלנו אכן תוכל לפתור את התופעה
- האם הילד מודע למעשיו?
- האם ההורים רואים בכך בעיה בלתי ניתנת לפתרון או בעיה חולפת?
- האם שימוש בצבע ומשיכת תשומת ליבו של הילד תועיל לפתרון הבציה?
- איזה אוכל ילדים כן מצדיפים לאכול?
- האם שימוש במשחקים ויצירתיות יעודד את הרצון לאכול?



- 9 -

[illegible][illegible]



חנוך פיבן:

חנוך פיבן נולד בשנת 1983 במונטבידיאו. אורוגוואי ועלה לארץ בשנת 1975 כשהיה בן 11. כשהגיע לארץ התגורר ברמת גן ושינה את שמו המקורי, 'ארנסטו, ל'חנוך' - השם שניתן לו בבית הספר היהודי באורוגוואי.

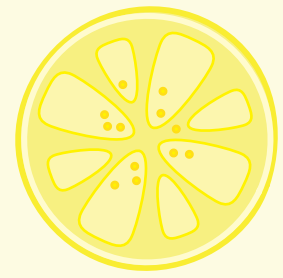
תחילה, פנה פיבן לתחום המתמטיקה ואח"כ ניסה להתקבל לבית הספר לאומנות "בצלאל". לאחר שלא התקבל, עבר לארצות הברית למשך 9 שנים. שם למד עיצוב גרפי ב"school of visual arts" שבניו יורק. בעת שהותו בארה"ב ולימודיו, החלו עבודותיו של פיבן להתפרסם בארה"ב. עבודותיו התקבלו באהדה ובאהבה והוא זכה במדליית זהב מטעם איגוד המאירים האמריקניים.

בשנת 1996 החל לעבוד בעיתון "הארץ", שם פירסם דיוקנאות ופרצופים של אנשים מפורסמים. פוליטיקאים וידוענים. בעזרת הדיוקאן שבנה, העביר חנוך מסר על אותה דמות ע"י חפצים שונים, הכצות שונות וצבעים מיוחדים. עבודותיו נותנות לו מקום לביטוי הדעות שלו כלפי הפוליטיקה ודרך החיים של הדמות שאותה הוא יוצר והן מתפרסמות זה יותר מ-25 שנה בכל רחבי הארץ. פיבן הוציא לאור גם תשעה ספרי ילדים בארה"ב. גם בארץ הוציא פיבן ספרי ילדים כגון - "נוצה סגולה", "כפפה אחת וורודה", ו"הכלב שלי מריח כמו כלב מסריח".

בשנת 1997 התקיימה התערוכה המוזיאלית הראשונה של פיבן שנקראה "היידה שרה" והתקיימה בקיבוץ אשדות יעקב. כמו כן, הציג פיבן את עבודותיו במוזאונים שונים ברחבי העולם כגון במוזיאון הסקירבול בלוס אנג'לס. במרכז התרבות הצ'כי בפראג, בבנגקוק, רומא, קליבלנד, ברזיל, ארגנטינה, אורוגוואי ועוד. בנוסף לתערוכות, יצר פיבן תכניות טלוויזיה לילדים הנקראות "חפצים מתלוצצים" ו"סדנה".

בנוסף לכל אלו, בשנים האחרונות ממשיך פיבן לעבוד על עבודותיו האישיות. מעביר סדנאות יצירה ועיצוב לתלמידים מרחבי העולם המבוססות על שימוש בחפצים יום יומיים ומעביר הרצאות באיזורים שונים כמו לדוגמה ב"TEDx JERUSALEM" את הסדנאות מעביר פיבן לאוכלוסיות שונות בעם - מילדים ועד מבוגרים, מוזאונים ואקדמיות לאומניות, באירגונים ציבוריים כגון צה"ל וגם באירגונים פרטיים כמו גוגל, טבע וכו'...

פיבן הוא עמית של אירגון "זרעי שלום" ובתמיכתו פיתח ערכה חינוכית ליצירת דיאלוג באמצעות אמנות.



זריעה

עבודותיו של פיבן -

עבודותיו של פיבן עשויות משימוש בצבע ובחפצים וחומרים שונים מחיי היומיום.

פיבן הוא קריקטוריסט בעל זיקה חזרה לציצוב גרפי. בין הקריקטוריסטים אפשר להבחין 22 סוגים עיקריים: הסוג הראשון – האומן שמצוין רק "לסמן" את הדמות שהוא מצייר כדי שהצופה יבין מיד באיזה דמות מדובר. לאומנים אלו אין עניין בדיוקן אמיתי של הדמות מעבר לזיהוי מהיר ופשוט. הסוג השני, הם אומנים קריקטוריסטים. שבכל פרויקט שהם עושים – פרצוף של דמות. הם לא מסתפקים בזיהוי מידי של הדמות. אלא מנסים להתייחס אליו כאל מפתח לאישיותו של המצויר.

פיבן, מצליח במיוחד בחלוקות שטח ומשטחי צבע שמצטרפים לתחום הגרפי. ליצירות של פיבן, אין צד אחורי וניתן לראות רק את הפנים של הדמות. אך לרוב, הצד האחורי כלל לא חסר.

פיבן ניחן בתכונה מיוחדת במיוחד. רוב בני האדם, פועלים לפי הדמיון האנושי – מן החפץ הדומם אל היצור החי. כלומר רוב בני האדם יכולים לקחת חפץ ובצורת הדמיון להבחין בדמות פרצוף על החפץ. לפיבן תכונה הפוכה- מתוך ההסתכלות על הדמות ועל פרצופה, הוא מצליח לזהות פריטים דוממים שמתאימים לה. תכונה זו היא המפתח ליצירותיו של פיבן. רק כך מצליח פיבן לסמל איש בעזרת חפץ או שניים וצ"י שיהיה מזוהה לשאר החברה.¹

1 פיבן, עבודות 1990-1999, דני קרמן, חיים באר, טל ניב, הוצאת עם עובד, תל אביב, 1999.

הסבר על האינפוגרפיקה

האינפוגרפיקה שלנו עוסקת בתולדות חייו של המצבב חנוך פיבן. בחרנו להציג את סיפורו והנקודות המרכזיות בחייו ע"י שימוש ביצירות שלו. התאמנו את המידע ליצירה. כלומר, את המצבב ל"ארה"ב שייכנו ליצירותו שנבנתה על דמותו של אובמה. בחרנו להוסיף סמלים שילוו את המידע השונה ועל ידי כך ליצור למתבונן תחושה אסוציאטיבית. תהליך עבודתו של חנוך פיבן עד ליצירת הדיוקן מלווה בתהליך של שימוש בחומרים יומיומיים ופשוטים. לכן השתמשנו במספריים בין חלק לחלק כדי לבטא את תהליך עבודתו. הצבעים מותאימים לרקע הדיוקן וממלאים את כל השטח הקטע הנפרד. הצבעים של הקטעים המוצמדים מנוגדים זה לזה ויוצרים צניין וסקרן.





סרבנות אכילה:

בציית סרבנות האכילה נמצאת בקרב ילדים רבים ומוגדרת כמצב בו יש קושי מתמשך באכילה המלווה לעיתים (אך לא תמיד) גם בפגיעה בעלייה תקינה במשקל ו/או בגובה. היא יכולה להתבטא בסרבנות אכילה לגמרי או בררנות אכילה מופרזת שבגללה הפצוט נמנע מאכילה בריאה נורמלית.

סרבנות האכילה יכולה לגרום לבעיות גופניות שונות. בריאותיות ונפשיות. ישנם גורמים שונים לבעיית סרבנות האכילה בקרב ילדים והן מתחלקות ל2 קבוצות עיקריות: גורמים פזיולוגיים וגורמים פסיכולוגיים. בין הגורמים הפזיולוגיים ניתן לכלול בעיות במנגנון הבליעה או העיכול. מבחינה פסיכולוגית, פעמים רבות דחיית האוכל מבטאת יחסים עם ההורים. צורך בתשומת לב מיוחדת.

באופן טבעי, כשילדים נולדים הם אוכלים בצורה נכונה ורגילה. ועם הזמן מצליחים לבנות לעצמם מסגרת אכילה קבועה. אך לסרבני האכילה אין מסגרת אכילה קבועה ולכן צריך לשים לב מה נותנים לילד לאכול וכיצד. על ההורים לחשוף את הילד למגוון מאכלים שונים שהוא בעצמו ירצה לאכול ויבחר מהם. ילד שיבחר לבד מה לאכול – לא יירתע ממאכלים אלו כי הוא "בחר" בהם. כמו כן, האווירה סביב האכילה היא חשובה ביותר. יש לתת לילד את האווירה הטובה ביותר כשהוא אוכל. כדי שתהיה לו חוויה טובה.

ישנם דרכים שונות כדי להתמודד עם בעיית סרבנות האכילה.

קודם כל, חשוב לשמור על סדר. לאכול במקום המיועד לאכילה ולא בכל איזור בבית. כל זאת כדי לתת לילד סדרי אכילה והרגלי אכילה נכונים. כמו כן חשוב מאוד לשמור על שעות אכילה קבועות ומסודרות שלא משתנות למשך כל השבוע. וגם "לפזר" את הארוחות למשך היום ולא לעשות ארוחה מתמשכת לאורך כל היום.

חשוב לא להכביד על הילד – להציע לו בנצימות וברוגע לאכול ולא לחייב אותו. פעמים רבות. "התאבון מגיע עם האוכל" וההצעה שתיתנו לילד, שאולי תחילה לא היה מצונין לאכול, תתקבל בברכה אחרי שתציעו אותה.

חשוב מאוד להוריד בכמות החטיפים והמתקים שהילד מקבל ביום. צריך לזכור שילדים סרבני אכילה שבצים מכל דבר קטן שאוכלים ולכן אם יתנו להם הרבה חטיפים וממתקים. הם יישבצו מהמאכלים האלו ולא יאכלו אוכל בריא ומשביע באמת ובריאותם תרד במהירות.

חשוב לזכור – יש ילדים רבים שאם הם אינם אוכלים ההורים שלהם מביאים להם חטיף/ממתק כתחלופה ולכן יש להם רצון לא לאכול – על מנת לקבל



את החטיפי. לכן כדאי מאוד להוציא מהבית את כל החטיפים והאפשרויות האלו בשביל שלא תהיה לילד אלטרנטיבה לא לאכול.

כמו כן, כדאי להפסיק עם השתיה המתוקה הניתנת לילד – היא משביעה אותו וממלאת אותו בסוכרים. כדאי לעבור לשתיית מים גם אם זה לוקח הרבה זמן ובהתחלה נראה כהתייבשות קטנה אצל הילדים.

על ההורה לשים לב מה הילד אוהב לאכול – מה הטעמים והאוכל שהוא כן אוהב לאכול. יש ילדים שיאהבו מרקם כזה אך לא אחר, וילדים שיאהבו את האוכל בבית ולא מחוץ לבית. של חברה מסוימת וכו'. צריך לשים לב לזה אך תמיד לזכור – ההורה מחליט מה לאכול. לא הילד. בנוסף חשוב לזכור שלא צריך לרדת למריבות וויכוחים גדולים. אין לכפות הילד לאכול אך להשתדל לתת לו לטעום את המאכלים שייתרגלו אליהם.

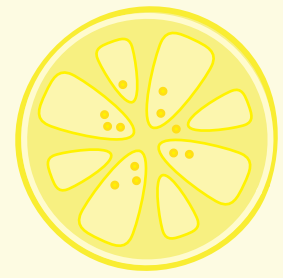
חשוב לא לשכוח לגוון במאכלים שניתנים לילד. אחרת האכילה תשעמם אותו והוא יסרב לאכול. צריך שיהיה מגוון ושונות בין המאכלים וכמו כן יש לעיתים תקופות בהם הילד לא ירצה לאכול מאכל מסוים בעוד שבתקופה אחרת הוא יהנה מהמאכל.

בנוסף לכל, חשובה מאוד נראות צלחת האוכל, כלומר כיצד האוכל נראה ומסודר על הצלחת. הרבה הורים מעמיסים על הצלחת הרבה מאוד אוכל בתקווה שפתאום ירצו לאכול, אך לרוב זה מרתיע ולא גורם לילד כלל רצות לאכול.

לעיתים הורים רבים מנסים להאכיל את הילד בעזרת הסחות דעת – שימוש בסיפורים, ראיה בטלוויזיה בזמן הארוחה וכו'. דרך זו פחות ובה מאכילה בדרך של ארוחה מסודרת כי היא גורמת לילד לצאת ממסגרת הארוחה וגורמת לו לא להרגיש את צרכי גופו ורצון אכילתו.

אחת הדרכים הפשוטות והחשובות שעוזרת להורים לגרום לילדיהם לאכול היא לתת להם להשתתף בתהליך האכילה והכנת האוכל. פעמים רבות הילדים מרגישים שההורים כופים עליהם את האוכל ומכתיבים להם בדיוק מה לאכול וקשה להם מאוד לקבל זאת כי הם רוצים להיות עצמאיים. ע"י השיתוף הילדים ירגישו תחושת וודאות, בגרות ועמצאיות ומאבקי הכוחות יפסיקו – כי הם הכינו לעצמם את האוכל והכתיבו לעצמם את המאכלים. אפשרויות לשיתוף: –

1. הכנת תפריט משותף - הכנת מערכת שבוע מסודרת לפי מאכלים בכל יום – מה מכינים בכל יום (לא לשכוח לשמור על הגיוון). כך הילדים מחליטים



זריעה!

כעצמם מה יוגש להם כל יום ולא יתלוננו על זה.

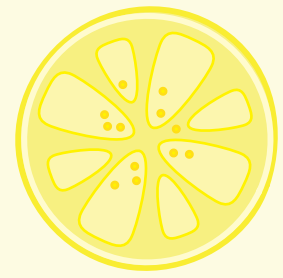
2. שיתוף בהכנת הארוחה עצמה. לערוך שולחן. להכין את האוכל. להגיש לשאר המשתתפים בארוחה. להרגיש חלק מהחויה.

חשוב לשמור על הדוגמא האישית של ההורה. אם ההורה יתעסק כל הזמן במריבות עם הילד שלו ולא יספיק לאכול גם הוא בארוחה. הוא ישאיר לילד דוגמא של חוסר אכילה ובכך מפסיד לגמרי את כל מה שתכנן לקבל. כלומר חשוב שההורים יראו לילד שגם הם אוכלים. שחשוב לאכול מאכלים שונים ושלא לוותר על הארוחות.

עוד דבר שחשוב לשמור עליו – ארוחות משפחתיות בשבוע. הארוחות המשפחתיות נותנות לילד לחוות חווית אכילה מיוחדת ושונה. כמו כן היא נותנת לו יותר מקום להשתתף בארוחה עצמה – להכין, לערוך, להגיש וכו'. כיצד ניתן לגלות ילדים בעלי הפרעות אכילה?

כיצד מאבחנים שהילד סובל מהפרעות אכילה?

- הורים שמרגישים שכל היום העיסוק העיקרי שלהם הוא דאגה להאכלה של הילד
- הורים המרגישים שהילד לא אוכל אוכל שמתאים לגילו לפי הנחיות טיפת חלב
- ילד שמשתנק משתצל או נחנק בזמן האכילה
- ילד הסובל מדלקות ריאה תכופות
- ילד שצריך להיאבק בו כדי שיאכל
- משפחה המגבילה את עצמה בעיסוק היומי שלה בגלל עיסוק באכילה של הילד



זריעה

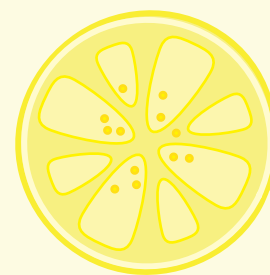
מסקנות המחקר

חנוך פיבן

1. עבודותיו של חנוך פיבן מסתמכות על מוצרים יום יומיים. אין צורך למצוא מוצאי אומנות שונים, אלא אפשר להיעזר בכל דבר שנמצא בקירבת מקום.
2. לחנוך פיבן יש קשר מיחד לילדים. במסגרת עבודותיו, הכין פיבן גם עבודות ש"מדברות" יותר לילדים וכמו כן עשה תכנית לילדים. כלומר לחנוך יש קשר קרוב לילדים ועבודותיו מאפיינות דמיון וחופש - תכונות המתאימות לילדים.
3. פיבן משתמש בהרבה צבעים מולטים ומיוחדים והוא מצליח לתאר אדם / דמות מסוימת אפילו על ידי מוצר אחד ורקע.

סרבנות אכילה

4. סרבנות אכילה נוכחת אצל ילדים רבים והיא תופעה שגורמת להורים רבים להילחץ ולדאוג לבריאות בנם/בתם.
5. סרבנות אכילה בגיל צעיר משפיעה גם על עתיד הילד - הן מבחינה פסיכולוגית והן מבחינה פיזית. לכן חשוב מאוד לפצול לשינוי ולתיקון כבר בגיל צעיר וכבר בתקופה שבה מתחילה התופעה.
6. חשוב לזכור לתת לילד מבחר של אפשרויות ולחשוף את הילד למגוון סוגים של מאכלים. הילד יתבונן, יבחן ויחליט בעצמו. אך על ההורים לחשוף אותו בפני המגוון.
7. חשוב ביותר לשתף את הילד בכל תהליך האכילה. החל מבחירת המאכלים ועד להכנת האוכל ועריכת השולחן. בכך ירגיש הילד שותף בתחום וירצה להשקיע בנושא ולהנות מהתוצרים שהכין.



זריעה!

<http://il.co.la-le.www/Article-D7%94%D7%99%D7%9C%D7%90%D7%9B-D7%95%D7%AA-D7%91%D7%A7%D7%A8%D7%91>

שלמות. מרכז מידע לבריאות המשפחה. סרבנות אכילה בקרב ילדים – דרכי התמודדות.

<http://healthcare/toddlers-family-home/il.co.mako.www/Article-htm.cc390ac54f8d041006>

Mako. 10 הדיברות לטיפול בסרבני אוכל.

<http://healthcare/toddlers-family-home/il.co.mako.www/Article-htm.cc390ac54f8d041006>

mako 10 הדיברות לטיפול בסרבני אכילה. 01.09.13 ענת תבור

http://fussyeatertoddlers/post-single/il.co.fingerfood.www/food_funger

food_funger. אוכל בריא לקטנטנים – איך מתמודדים עם סרבני אכילה? 29.06.17 שרון גולן.

<http://il.co.ynet.www/articles/html.4067112.00-L.07340> ynet הורים.

מומחיות: הילד לא רוצה לאכול. 12.05.11, אלי זוהר ניב.

http://li.oc.grn.www/ptth_lmth.591/515/1TRA/55/enilno grn , סרבני

אכילה 60.21.02. ליאם אקשטיין



מחקר תצפית

הלכנו לעשות תצפית בגן "הדס" שבנווה שאנן. הגענו בשעות הצהריים בסביבות השעה אחת בצהריים. לשעת ארוחת הצהריים. הגן כולל כעשרים וחמישה ילדים בסביבות הגילאים 4-5.

כשהגענו לגן. על כל צלחת (מלבד אחת) הייתה מנת פחמימה (קוסקוס) ובמרכז היו מנות בשר. כמו כן לאחר שחילקו את האוכל. חילקו רוטב לפחמימה (מרק עם ירקות מבושלים) ולבסוף גם עבניה ומלפפון חתוכים.

התצפית של מוריה:

- בהתחלה הרוב לא רוצים עוף.
- ישנה תופעה חברתית - כשמישהו מבקש עוף. הילדים שיושבים סמוך לו מבקשים גם.
- יש יחס מהגננות לגביי האכילה. אך אין כפיה לאכול.
- הגננות מצודדות לאכול ירקות כדי "להיות יותר חזקים" (כך גם בשר..).
- בהתחלה הילדים אוכלים בשקט.
- הילדים אוהבים מאוד ירקות טריים - מלפפונים ועגבניות.
- הילדים משתפים אחד את השני באוכל שבחרו.
- ישנו שולחן אחד שבו רק ילד אחד אוכל עוף.
- שני ילדים בלבד מכל הגן לא אוכלים בכלל.
- האוכל מתחלק בין כל חברי השולחן שווה בשווה - בשולחן בו אכלו הרבה מאוד אוכל. אכל כל ילד בנפרד הרבה מאוד אוכל (וכך גם להיפך).
- הילדים משחקים באוכל כשסיימו לאכול.
- לקראת סוף האוכל. הילדים לא מרוכזים והגננת מקריאה סיפור לילדים.
- החל מתחילת הקראת הסיפור. הילדים לא אוכלים יותר אלא ק מקשיבים לגננת.
- נשאר בצלחת: קצת עוף. ירקות מבושלים. כמעט ולא נשאר קוסקוס וירקות טריים לא נשארו בכלל.
- מה הילדים מביאים מהבית: כריכים ופירות וירקות.

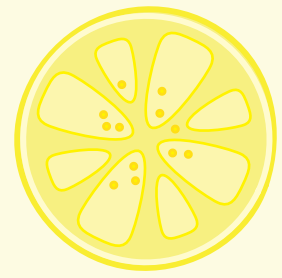


התצפית של נעה:

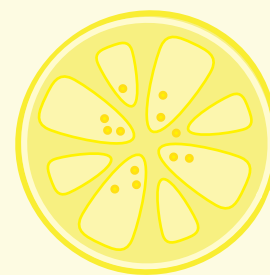
- לכולם (למעט אחד – שניים) יש קוסקוס בצלחת.
- הגגנת עוזרת לכולם לאכול את הצוף, אי אפשר לבד.
- הילדים אוכלים רק עם כף.
- הרוב מבקשים בהתחלה רק מרק בלי ירקות.
- הגגנת מבקשת לשטוף ידיים ולשתות לפני האוכל.
- הילדים אוהבים לשחק באוכל.
- כשאוכלים בהתחלה יש שקט.
- כמעט כולם התחילו לאכול את הפחמימה ורק אח"כ את הבשר.
- כמעט כולם ביקשו עוד מרק.
- אחרי שילד אחד ביקש ירקות השאר ביקשו גם.
- הגגנת מצודדת לאכול ירקות והילדים אוכלים בעקבות זה.
- ירקות חתוכים – הילדים אוהבים מאוד ומבקשים תוספת.
- הילדים אוהבים לשחק ולעשות שטויות עם החברים באוכל.
- הגגנות לא מחייבות לאכול את האוכל, אך הן מצודדות.
- נשאר בצלחת – הרבה צוף, מעט קוסקוס וירקות חתוכים לא נשאר.
- כשמספרים להם סיפור לקראת הסוף הילדים מפסיקים לאכול ומקשיבים רק לסיפור
- מה מביאים לאכול מהבית: אוהבים כריכים, הרבה פירות

מסקנות המחקר

- הילדים אוהבים מאוד פחמימות, ירקות חתוכים ופירות.
- הילדים עושים שטויות במהלך האוכל, הם צריכים קצת להנות ולשחק גם במהלך האכילה.
- הגננות מצודדות את הילד לאכול, אך לא מחייבות אותו. נותנות לו חופש.
- ישנו לחץ חברתי במהלך האכילה המשותפת - כאשר אחד רוצה, השאר מבקשים.



זריעה!



זריעה

מחקר צודני:

דוד בן-גוריון:

יצירת העבודה נעשתה לאור יציאת גיליון מיוחד ביום העצמאות 1997. השימוש במקום השירותים לקריאת העיתון שמזכיר את האנושיות והעממיות של דוד בן גוריון שאז היה ראש ממשלת מדינת ישראל, וסביר להניח שגם הוא כמו שאר האנשים קרא את העיתון בעודו בשירותים.

בצידה השמאלי של התמונה ישנו חלון, רואים את העם צוהל, חוגג, ומצפה, וישנו מעין ניתוק בין העם לדוד בן גוריון מנהיגו.

הכפפת אגרוף מדמה את הלוחמנות והזעף שלו באופן לאומי, שמתמזגת עם אישיותו, שהיה אדם לוחמי, זועף, וכועס.

אך יכול להיות שכעסו של המנהיג שיושב מנותק מן העם, מופנה בכלל לכך שנגמר לו הנייר טואלט.

ישנו שימוש של חול כרקע לפניו, ניתן לפרש זאת כחול של נגב והפרחת השממה.

הצבעים ביצירה הינם צבעים חמים המשרים אווירת חום ובייתיות.



אריה דרעי:

השימוש במוצר סבון מדמה אשליית טוהר, הסבון מייצג דבר חיובי, מנקה, וחלקלק שקשה לתפוס.

הסבונים שחנך השתמש בהם, מדמים עיניים בגלל העיגול הפנימי שבהם, ומשקפיים בגלל צורתו המרובעת של הסבון.

השימוש בשעוצית מזווית אחת מדמה זקן ומזווית הסתכלות אחרת מדמה חרדים שהולכים לכינוס.

באמצע החמסה ישנה עיין, ובצקבות כך חנך בחר להשתמש בה.

השימוש בתפוח לפה, מדמה פיתוי, שנמצא בכל סיפור טוב.

השימוש בכתב תנכי בחותמתו האישית של פיכן, מראה את השתייכותו של דרעי לזרם מסוים.

בזכות אופי החפצים אנו מגלים עוד מדמותו ואופיו של האדם המוצג.

התמונה מוצגת בצבעים כהים, קרים, וחיוורים.

השימוש בצבעים אלו משפיע על אוירת התמונה, ועל המסר שהיא באה להעביר.

הקומפוזיציה המוצגת בתמונה היא קומפוזיציה סגורה, ובנוסף ישנו שימוש של קו אנכי, וקו זוויתי.



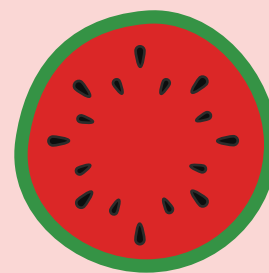
מסקנות

- חנוך פיכן ברוך יצירותיו משתמש במוצרים בעלי אופי אשר תואם לדמויות שהוא בוחר ובכך יוצר תחושת עומק בחפצים.
- הקו משתנה בעוביו ובעוצמתו כשפיכן רוצה להדגיש צורה או רגש.
- הקווים רצופים וברורים, חדים וכולטים.
- ישנו שימוש בצבעים רבים, צבעים המשלבים גם צבעי חום וגם קור, בד"כ הצבעים מנוגדים אך ישנן גם יצירות שהצבעים מתמזגים ומשתלבים.
- היצירות מיוצרות בטכניקה של קולאז', מובנות מחפצים בניהם עטיפות, אוכל, סכונים, וכדומה.
- הקומפוזיציה היא מרכזית והאובייקט הוא העניין המרכזי ביצירה.
- הפרופורציה ביצירה היא הרמונית עם יחסים טבעיים.
- זווית היצירה הינה חזיתית.

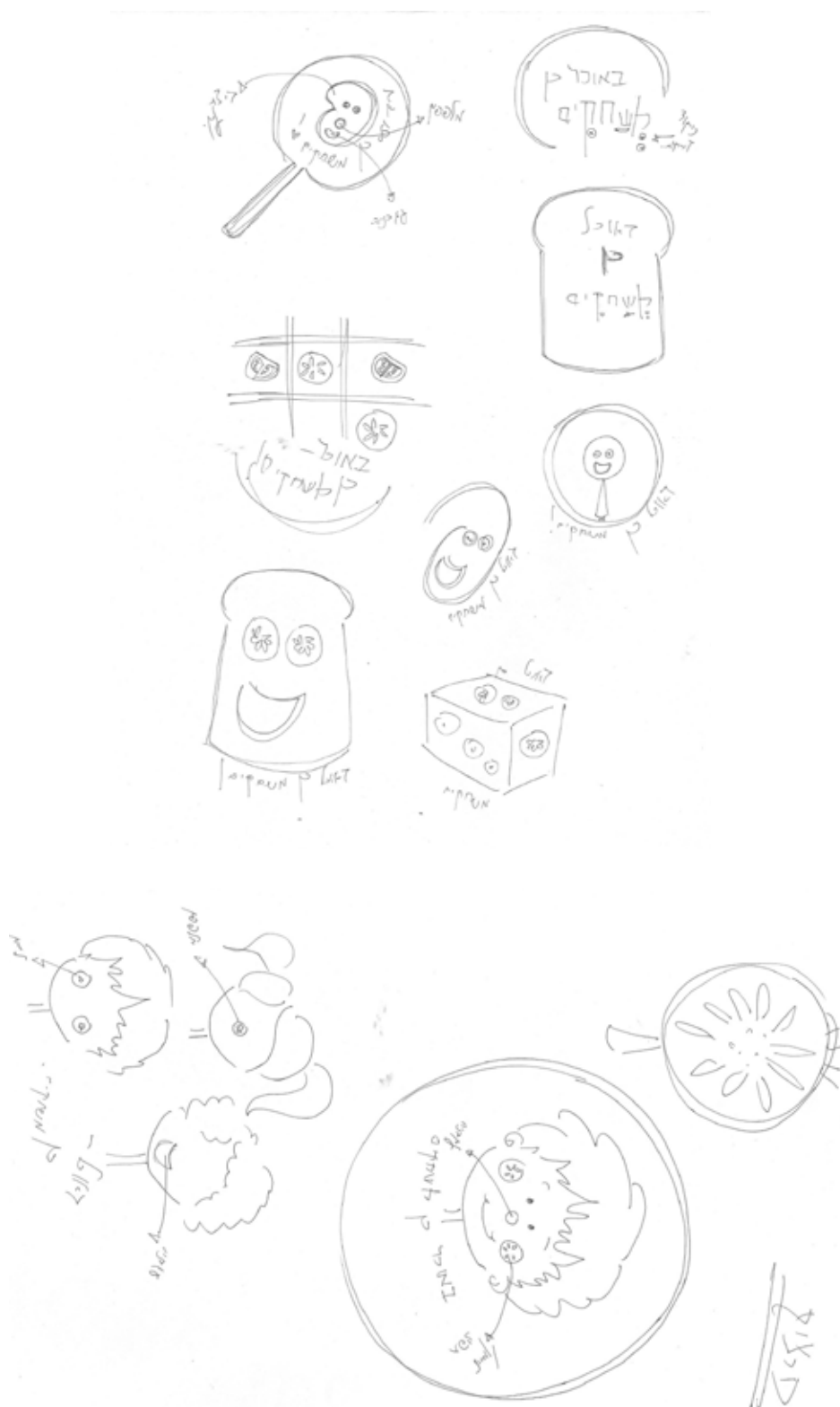


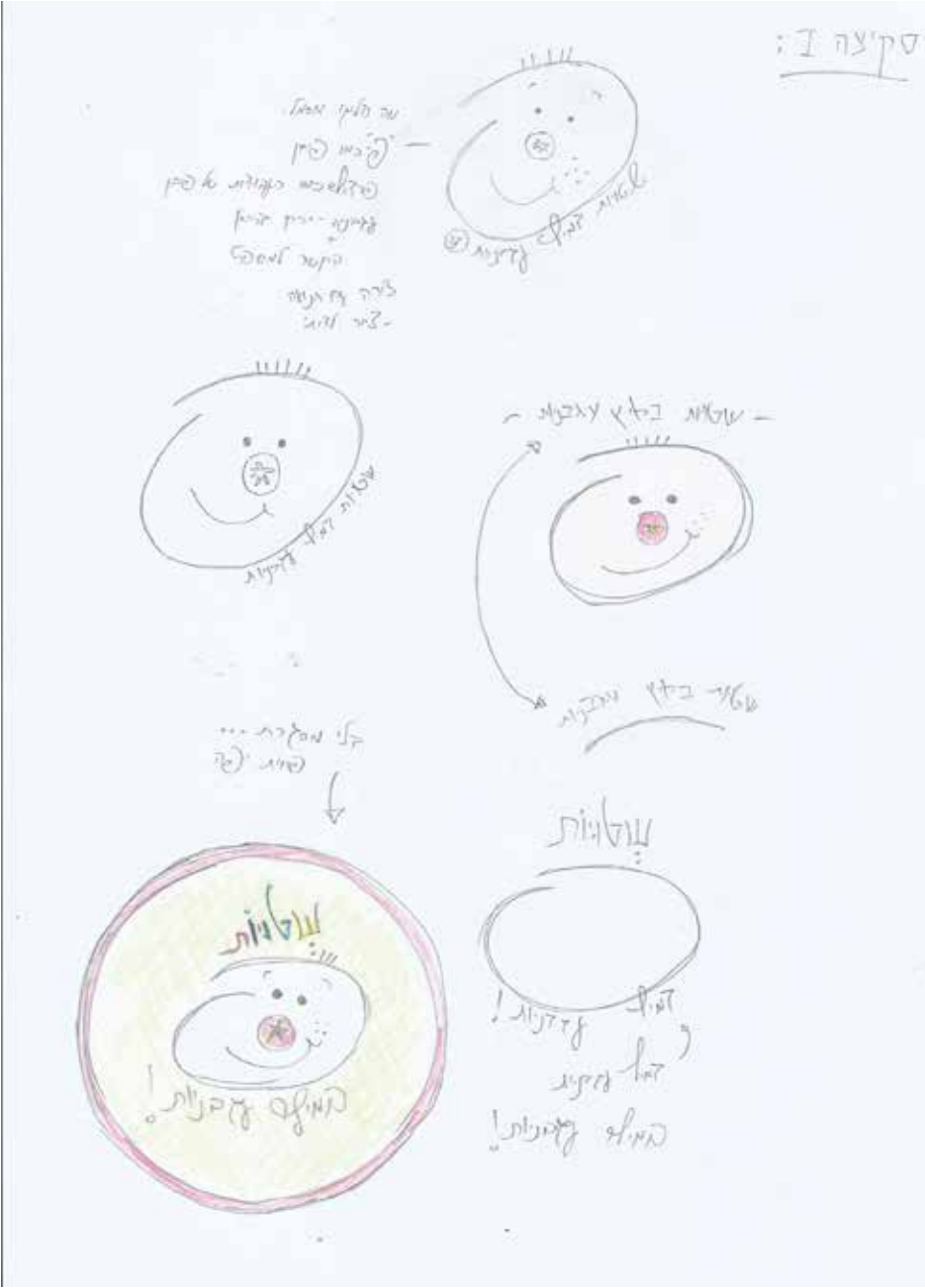
[illegible]

נסיונות ראשוניים

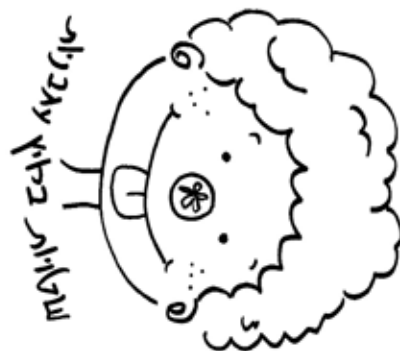


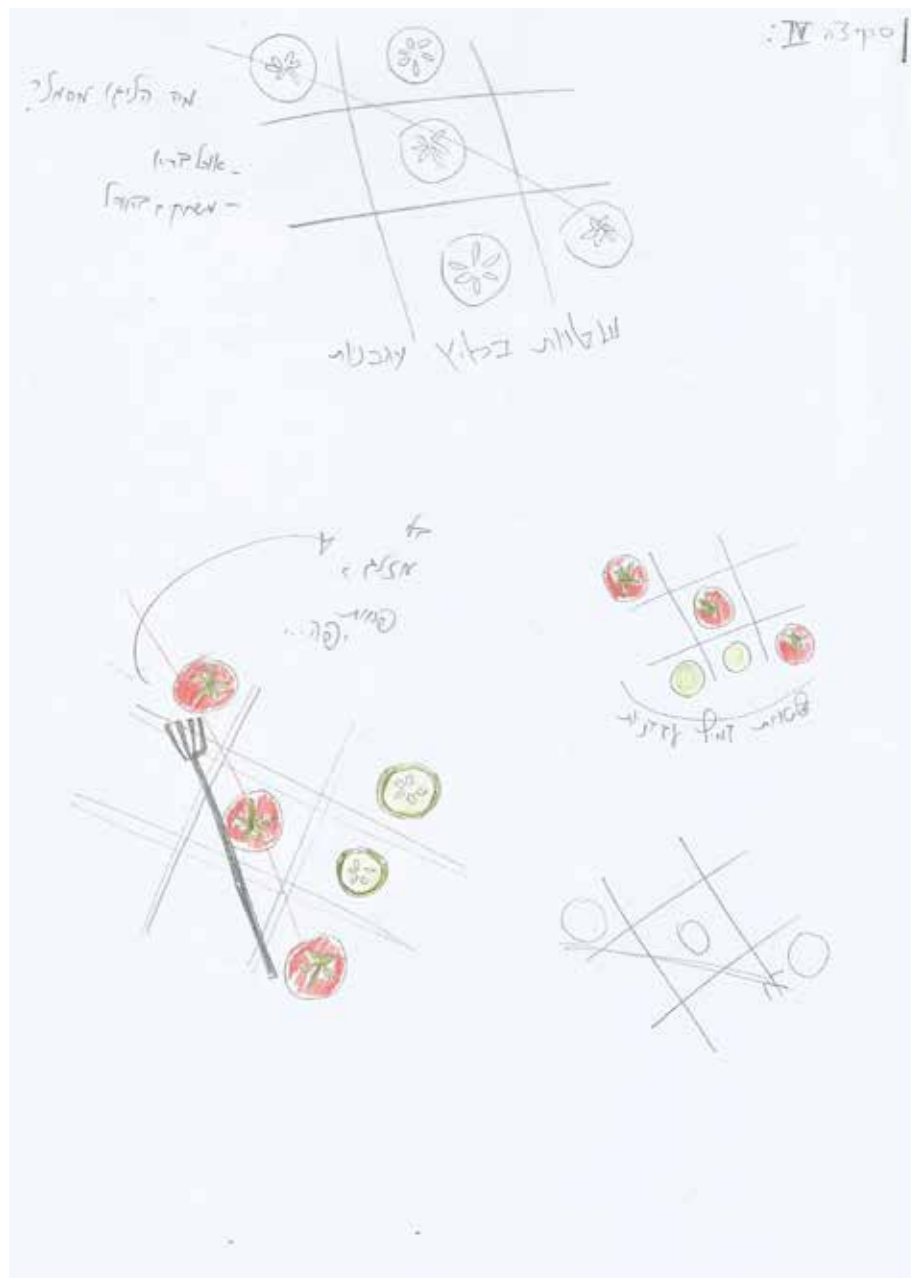
נביטה







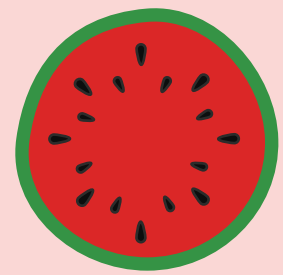




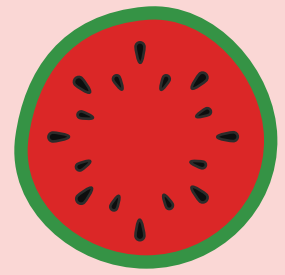
מסקנות:

התחברנו מאוד ללוגו עם הילד והעגבניה והוא גם הזכיר לנו במראהו את העבודות של פיקן. החלטנו לקרוא לפרוייקט "שטויות במיץ עגבניות" בשביל לתת תחושה של משחק והנאה.

לבסוף, החלטנו לעבוד על כמה סקיצות של הילד עם העגבניות וכתבים שונים.

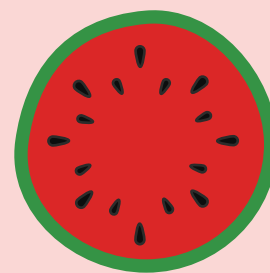


נביטה



נביטה



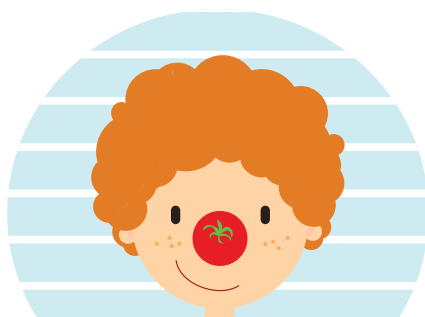


נביטה



שטויות במיץ עגבניות

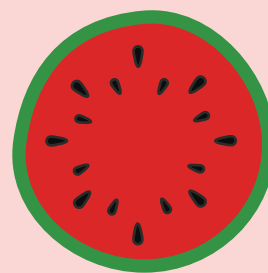
שטויות במיץ עגבניות



שטויות במיץ עגבניות

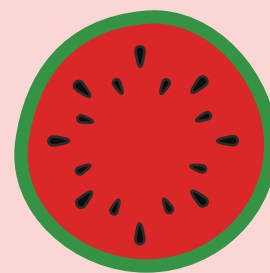
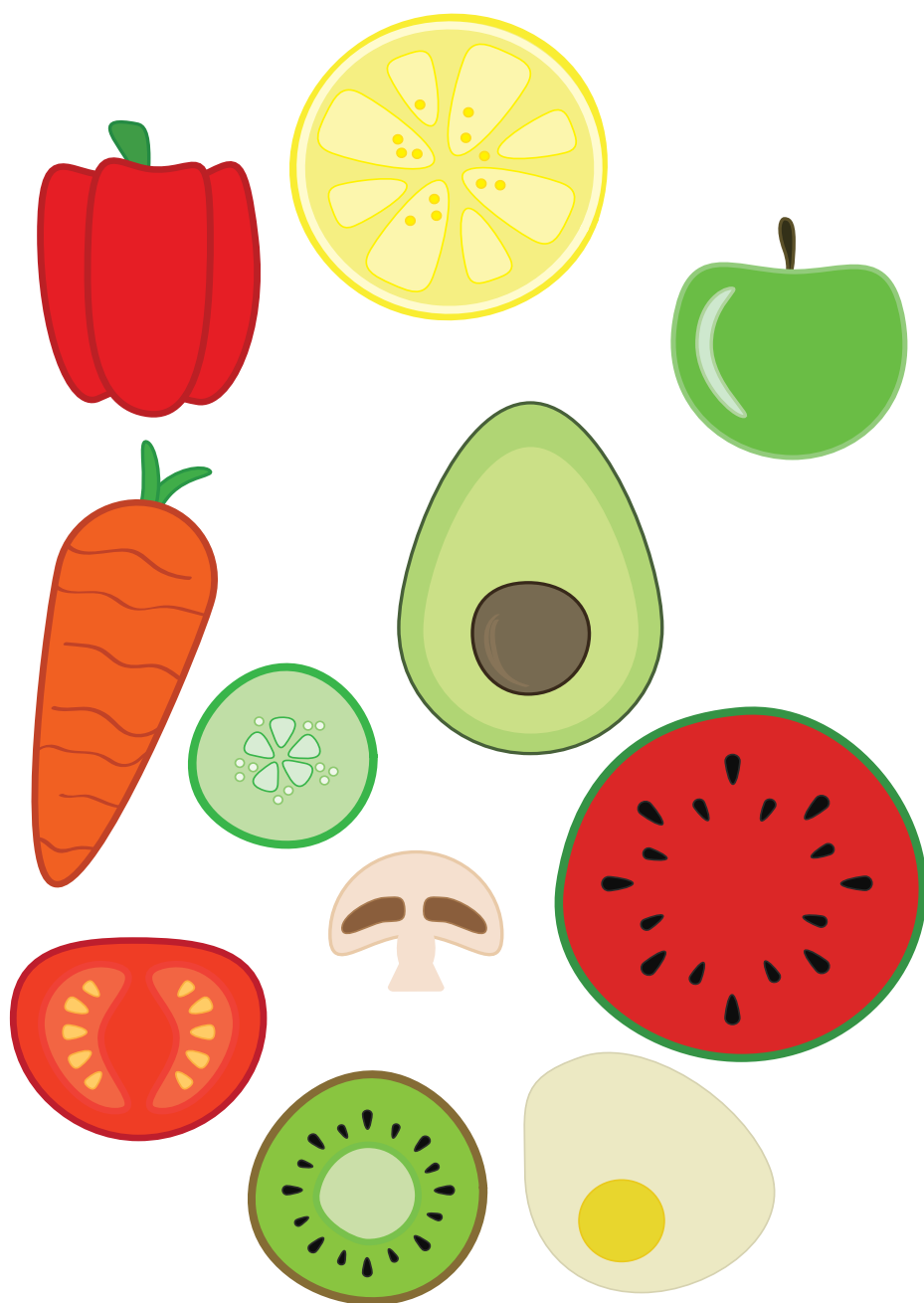
שטויות במיץ עגבניות



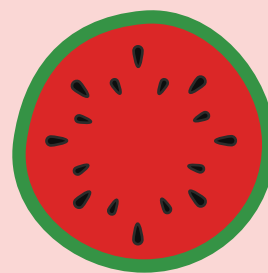


נביטה



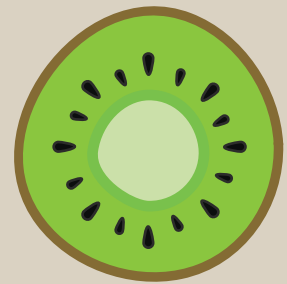


נביטה



נביטה





הנצה

מוצר 1: תעלול של בישול

הסבר על המוצר:

יצרנו ספר בישול לילדים שבו יוכלו להנות מחווית בישול עצמאית ללא תלות במבוגר.

את הספר עיצבנו בהשגחת חנוך פיבן ובהשראת המוצר "cook this page" של איקאה.

רצינו לפתח את הרעיון של המוצר של איקאה ובחרנו ליצור ספר רב פעמי לילדים. הספר מכיל מתכונים בריאים ומזינים שמתאימים לילדים ולארוחות משפחתיות.

הספר מזכיר באירוי את יצירותיו של חנוך פיבן בכך שהן עשויים ממוצרים יום יומיים ומזכירים דמויות/חפצים שונים.

בחרנו ליצור מוצר זה כדי לענות על הצורך של הילדים בעמצאות מוחלטת בחווית האפיה והבישול. המוצר נותן לילד תחושת עצמאות, בגרות וכמו כן תורם להנאה ולצירת חוויה מהנה מתהליך הכנת האוכל.

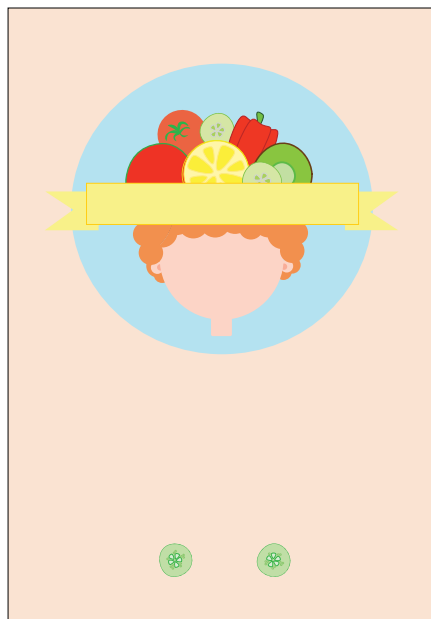
המוצר באיקאה:





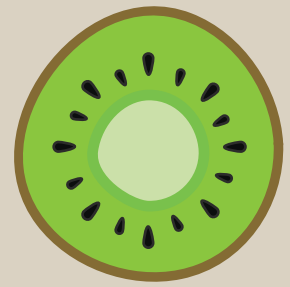
ספר בישול חוויתי לילדים

מניחים אופים אוכלים

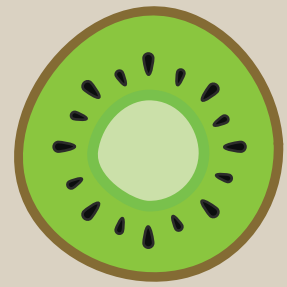


כריכת הספר בנויה משני דפים שבאים זה אחר זה.

הדף הראשון מודפס עד נייר פרגמנט שמזכיר במראהו את נייר האפיה שבו משתמשים בבישול האוכל בספר בישול זה. דף זה יודפס בצבעי שחור לבן. אחריו יופיע דף זהה לדף הקודם אך הוא יודפס בצבע. המטרה היא שהצבע ישתקף על נייר הפרגמנט ויצר תחושה של שמחה. כיף וילדותיות.



הנצה

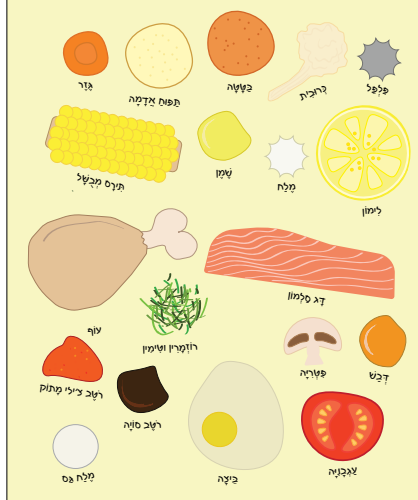


הנצה

הוראות:

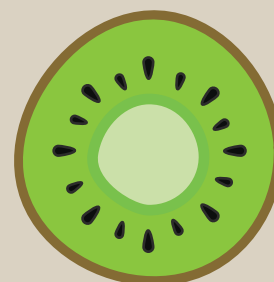
עליכם לבחור את המאכל אותו תרצו להכין.
בחרתם מעולה! עכשו אפשר להתחילו
עכרו לדרך עם התבשיל אותו תרצו להכין.
שימו לב איילו מצרכים אתם צריכים בשביל להכין אותו - בדף 5
תוכלו לקרוא את מפת המוצרים ולהבין איילו מצרכים
דרושים בשביל להכין את המתכון.
אספתם את כל המצרכים? מעולה! אפשר להמשיך!
הניחו גיר אפיה מעל הדף עם המתכון הנבחר ונדדקו אותו
עם הקליפסים.
הניחו את המצרכים שהבאתם על גבי גיר האפיה כך שיהיו בדיוק
מעל הציורים המתאימים!
שימו לב שאתם לא טוחנים אף מצרך!
לאחר שסיימתם להניח את כל המוצרים, נטקו את הקליפסים מספר
הבשול ונפלו את גיר האפיה לצורת סקריט טופי גדלה.
ועכשו - לתנוו קראו למבקר אחראי שיעזר לכם לגלו את
מעלות התנוו המדד, הקניסו ביחד אתו את המאכל ונחיו
לפי הזמן המבוקש.
זהו אתם יכולים לטעם ולהנות מהאוכל שהכנתם
בכחות עצמכם!
בתאבון!

מפת מוצרים:

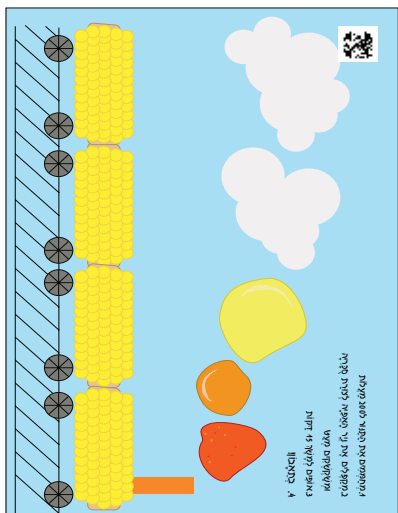
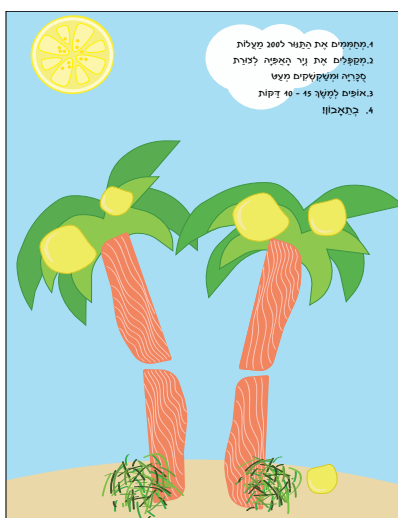
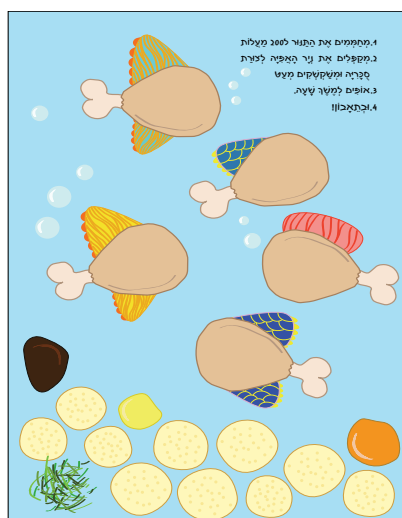


הוראות הספר מחולקות לשני דפים. בדף הראשון מצוינות ההוראות באופן
טכני. הן כתובות בגופן ברור וקריא ומנוקד על מנת שהילדים יוכלו לקרוא
בקלות ולהבין אותן.

בדף השני נמצאת מפת המוצרים שבה מוצגים המוצרים הדרושים להכנת
המתכונים בספר. על מנת להכין מתכון יש לציין במפת המוצרים ולראות
באיילו מוצרים צריך להשתמש למתכון המבוקש. גם כאן השתמשנו בגופן קריא
עם ניקוד והאיורים אוירו באילוסטריטור בהשראת המוצרים האמיתיים.



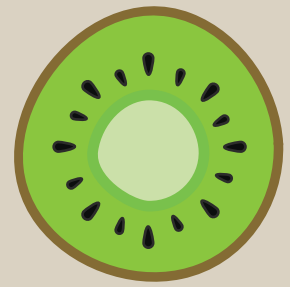
הנצה



דפי הספר מוצגים כציורים שונים המורכבים מאיורים של חומרי הגלם הנצרכים למתכון הנבחר.

לאחר שהילד בוחר את המתכון, הוא מניח על גבי דף הספר נייר אפיה, ומניח את המוצרים על גבי הציורים המתאימים. לאחר שסיים להניח את הכל מקפל הילד את נייר האפיה (לצורת סוכריית טופי) ובעזרת מבוגר מכניס לתנור לאפיה.

הצבעים בציורים מתאימים לחומרי הגלם הדרושים ומוסיפים תחושת ילדותיות וכיף לחווית הבישול. כמו כן, ההוראות התמציתיות בראש הדף (זמן אפיה, חום תנור ועוד..) כתובים בכתב קריא ברור ומנוקד בשביל שהילד יוכל להסדר בעצמו עם חווית הבישול.



הנצה

הציורים הם ציורים פשוטים המוכרים לכל ילד ומפתחים את הדמיון והיצירתיות של הילד בעת הבישול.

בחרנו במתכונים מזינים ובריאים שילדים אוהבים לאכול.

המתכונים מתאימים לארוחת צהריים/ערב ולכמות שמספקת ארוחה משפחתית.

הילד מצורב בהכנת הארוחה. ביצירת האוכל ומרגיש שחווית האכילה נעשת מהנה יותר ומעניינת יותר.

לוגו המוצר



על מנת "לתייג" כל מוצר ולייחד אותו. יצרנו לכל מוצר לוגו משלו.

הלוגו הנ"ל בנוי על גבי הלוגו הראשי של "תצלול של בישול". הוא מציג את הילד אך במקום עצבניות בשיער יש לו ירקות ופירות שממשיים אותו בבישול. כמו כן, הוספנו את שם המוצר - תצלול של בישול. השם נותן למוצר תחושת משחק בגלל משחק המילים שהוא מכיל. כמו כן השתמשנו באותו שופן והוספנו ניקוד דומה לניקוד בלוגו הראשי.

מוצר 2: הצלחת המוצלחת

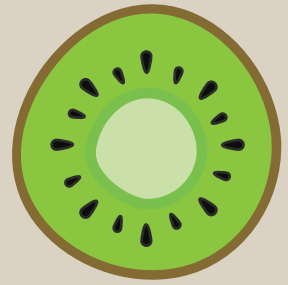
הסבר על המוצר:

המוצר השני שבחרנו לעצב הינו סט של 4 צלחות מצוצבות לארוחת ערב. במרכז כל צלחת מאויר פרצוף של דמות חלקה ללא מרכיבי פנים נוספים. כל צלחת מתאימה לבן משפחה אחר וישנה אפשרות לרשום שם פרטי אשר תינתן תחושה של שייכות. השימוש במוצר יהיה בארוחת הערב ויהווה כמשחק המלווה את הארוחה ונותן תחושה של כיף והנאה.

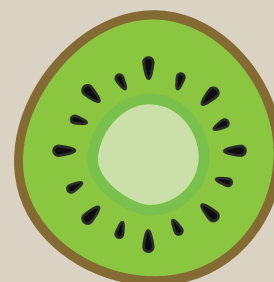
כפי שאנו יודעות, פעמים רבות ארוחת הערב מלווה בהרבה כעס, עייפות וחוסר רצון לאכול. המוצר שלנו פותר בעיות אלה והופך את חווית האכילה לטובה יותר, משפחתית יותר ומהנה יותר.

כל אחד מבני המשפחה צריך ליצור מהאוכל בארוחה את הפרצוף היפה והיצירתי ביותר.

אחרי שבחרנו לעשות את המוצר הזה, ראינו שיש מוצר דומה למכירה באינטרנט אך בחנו אותו והסקנו מסקנות לגבי העיצוב והצבעים של הצלחות הללו.



הנצה



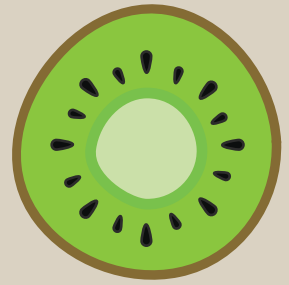
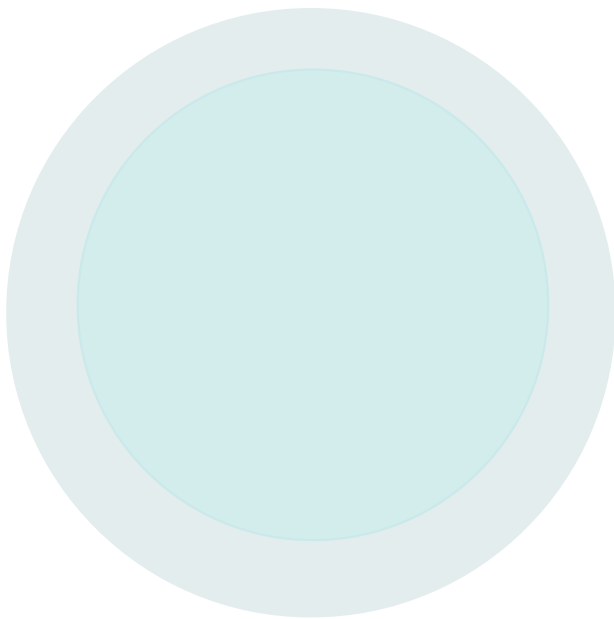
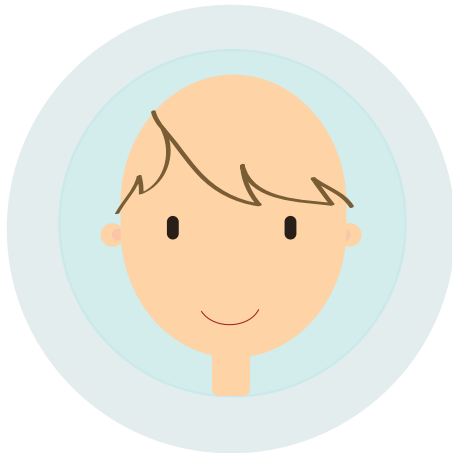
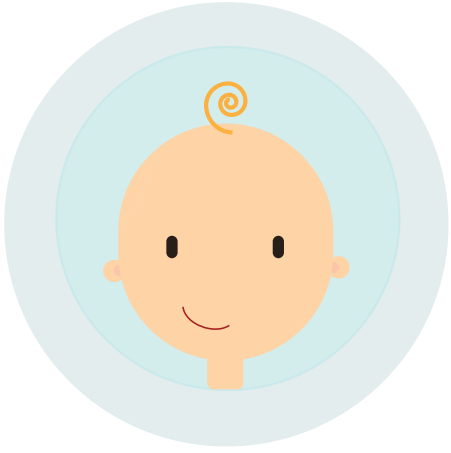
הנצה



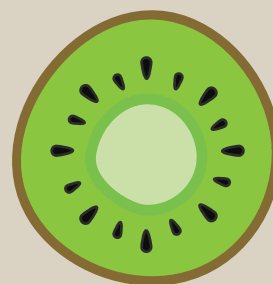
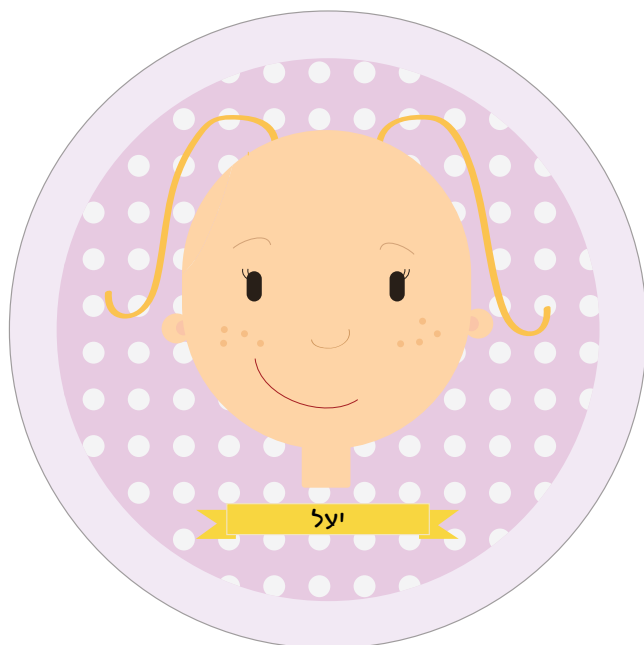
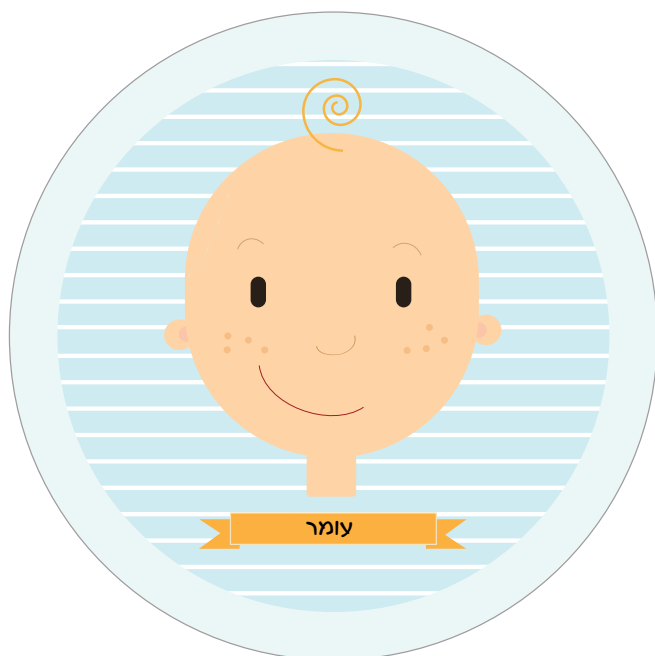
מהתבוננות במוצר הנ"ל הבנו כמה דברים:

מכיוון שאנו פונות לאוכלוסיה צעירה, אנו חושבות שצריך להשתמש ביותר צבעים. חשוב מאוד שהילד ירגיש שנעים לו לעבוד עם הצלחת ולאכול ממנה.

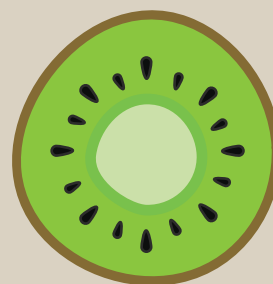
כמו כן, הפריע לנו שהדמויות קירחות מכיוון שזה מרתיע מעט. חשבנו כיצד נוכל לאייר שיער אך שיתן לילד אפשרות ליצור שיער מהמאכלים שיש ברשותו. בחרנו ליצור שיער בעזרת קו מתאר פשוט שייגרום לדמות להראות טוב יותר ומושכת יותר.



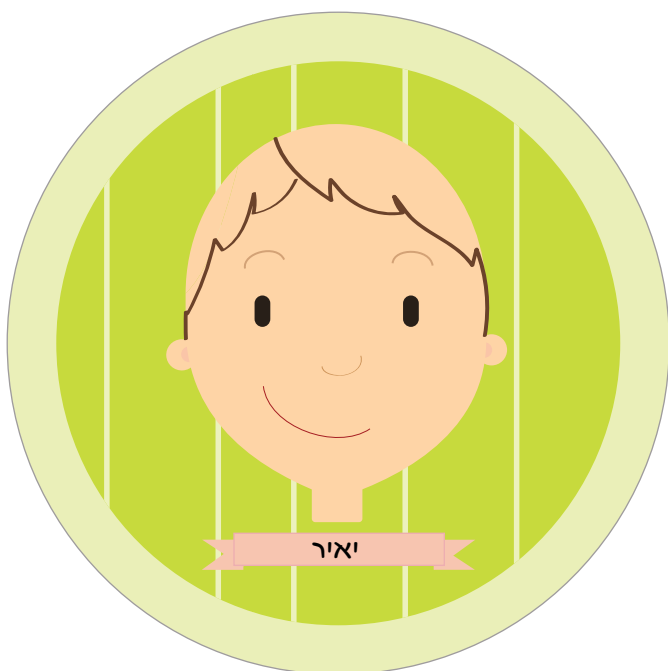
הנצה



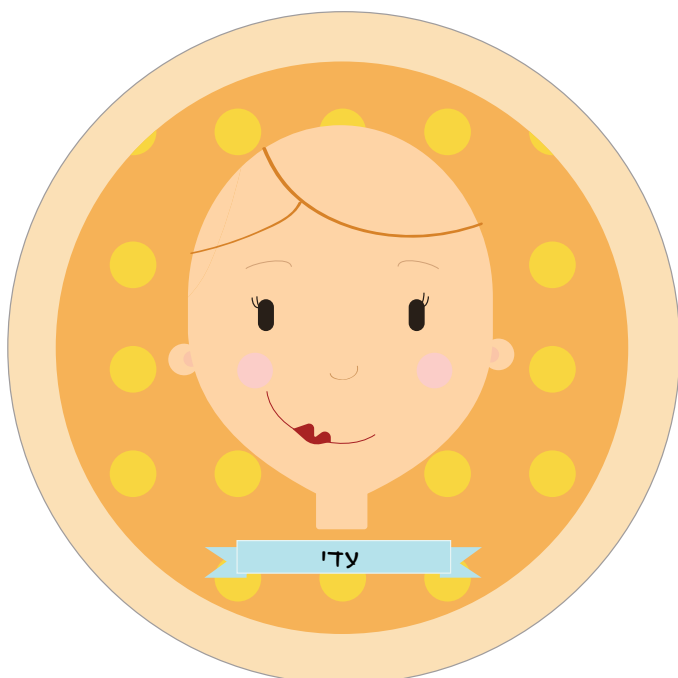
הנצה



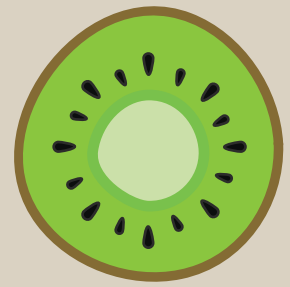
הנצה



יאיר



עדי



הנצה

השתמשנו בצבעים מגוונים אשר יוצרים תחושה של שמחה, כיף וחיות. הצבעים מושכים את עיני הילד וגורמים לו לרצות לשחק ולאכול מן המצלחת. הוספנו קווי מתאר כשיצר של הדמות על מנת ליצור תחושת נוחות כדי שהילד לא ירתע מהאיור. הוספנו אפשרות לכתיבת שמות בני המשפחה בשביל ליצור תחושת אישיות ושייכות לצלחת הפרטית. את הצלחות ניצור על גבי צלחות קרמיקה בשביל שיהיו רב פצמיות וישמשו לארוחות צרב כמשחק משפחתי וחווית אכילה משותפת ונחמדה.

לוגו המוצר

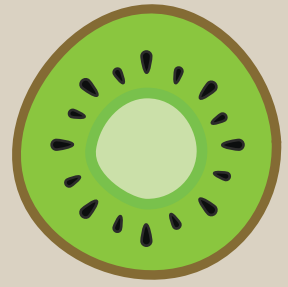


הלוגו למוצר השני שלנו מזכיר גם הוא את הלוגו הראשי. הן בצבעים והן במראהו.

הפרצוף שבלוגו הראשי נמצא על הפנים של הילד, נמצא כאן על הצלחת ומרמז על המוצר - צלחות עם פרצופים לקישוט. כמו כן השתמשנו באותו כופן ובניקוד שבהם השתמשנו גם בלוגו הראשי ובשאר הלוגואים.

הצבעים בלוגו מזכירים את הצבעים בלוגו הראשי - תכלת וכתום, ויוצרים תחושה של כיף ושמחה.

כמו כן, כחול וכתום אלה צבעים משלמים שיוצרים תחושה של גיוון ומיוחדות.



הנצה

מוצר 3: בדיחה של ארוחה

הסבר על המוצר:

המוצר השלישי מורכב משלוש פריסות של קופסאות שימשו כקופסאות אוכל לארוחת עשר.

הקופסאות מובנות כ"קופסא בתוך קופסא" אשר מאפשר לילד לעבור תהליך באכילת האוכל.

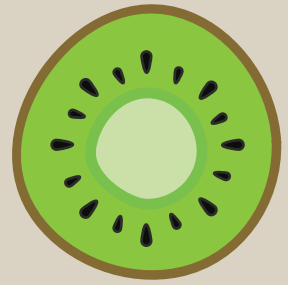
בקופסא הראשונה נמצא הכריך שהוא עיקר הארוחה. לאחר מכן, כשמיים הילד את הכריך הוא יכול לעבור ל"שלב" הבא ולפתוח את הקופסא השניה שבה נמצאים ירקות ופירות. גם כאן, לאחר שסיים את הירקות והפירות יוכל לעבור לקופסא הבאה. הקופסא השלישית והאחרונה מכילה בתוכה "הפתעה" לפי בחירת האם/האב. מטרת קופסא זו ליצור רצון של הילד לסיים את האוכל ולהגיע להפתעה וכמו כן לפרגן לו על כך שסיים את כל הארוחה.

מראה הקופסאות ססגוני ונותן תחושת כיף והנאה. בנוסף לכך, בצד האחורי של כל קופסא ישנו ציור המתאים לתכולת הקופא ואותו הילד ראשי לצבוע במהלך ההפסקה.

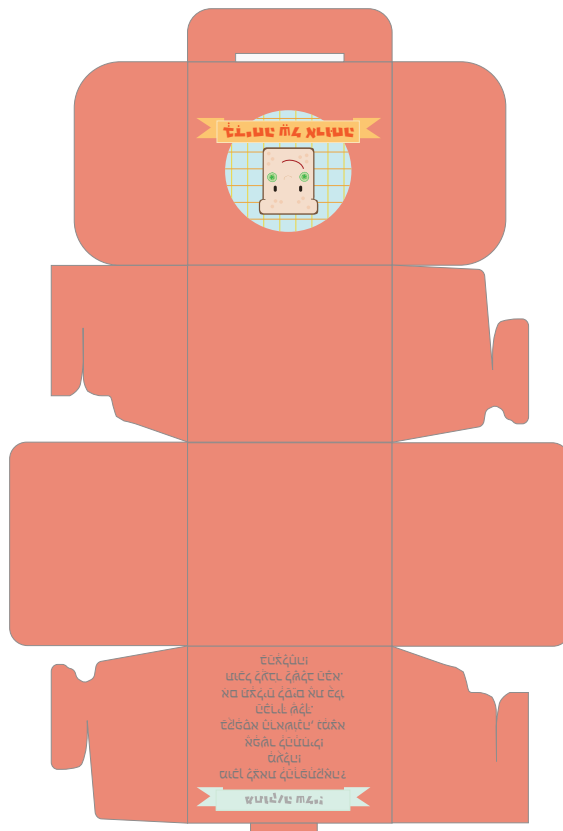
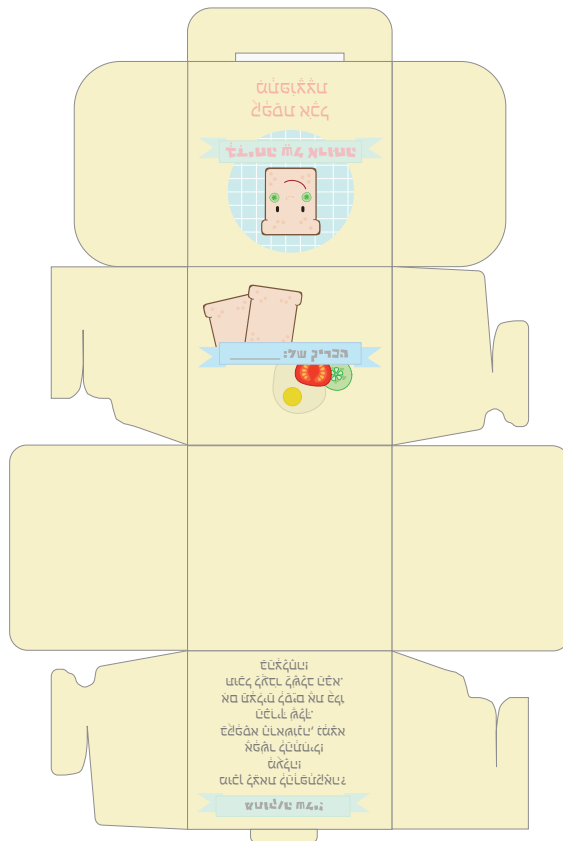
על הקופסא הראשונה ישנה אפשרות לכתיבת השם הפרטי של הילד בשביל לתת תחושת שייכות ועמצאות.

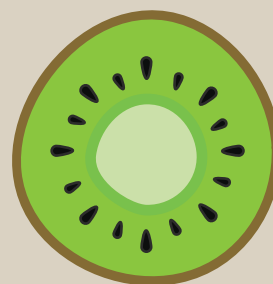
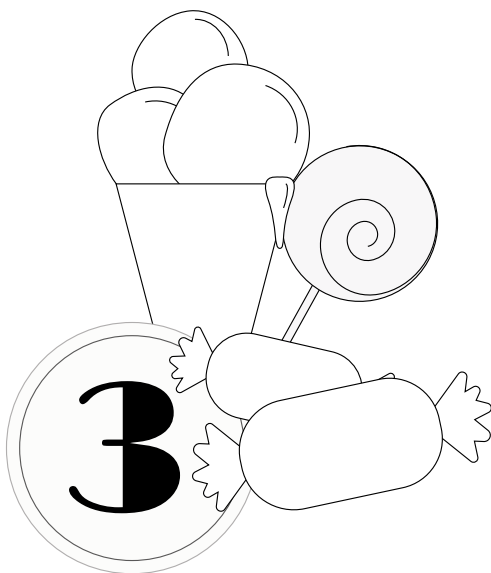
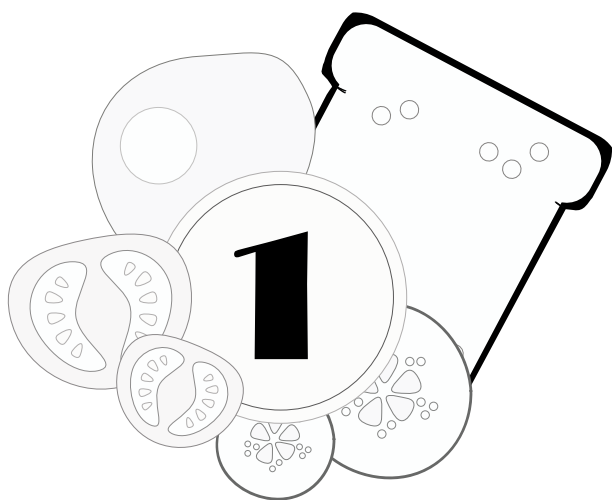
על כל קופסא ישנם הוראות מפורטות לגבי השלב הבא והן כתובות בגופן ברור עם ניקוד על מנת שהילד יוכל לקרוא ולהבין.

בחרנו לעצב מוצר זה כי חשבנו על פתרון לבעיית חוסר אכילת האוכל בארוחת עשר וזאת כיוון שהילד מצויין יותר לצאת לשחק עם חברים. הקופסא בנויה כסוג של משחק שעונה על צרכי הילד כדי שיוכל להנות מחווית האכילה.

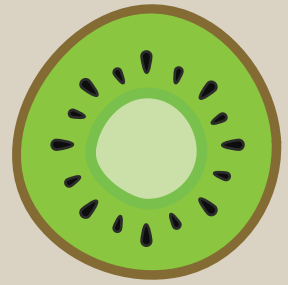


הנצה

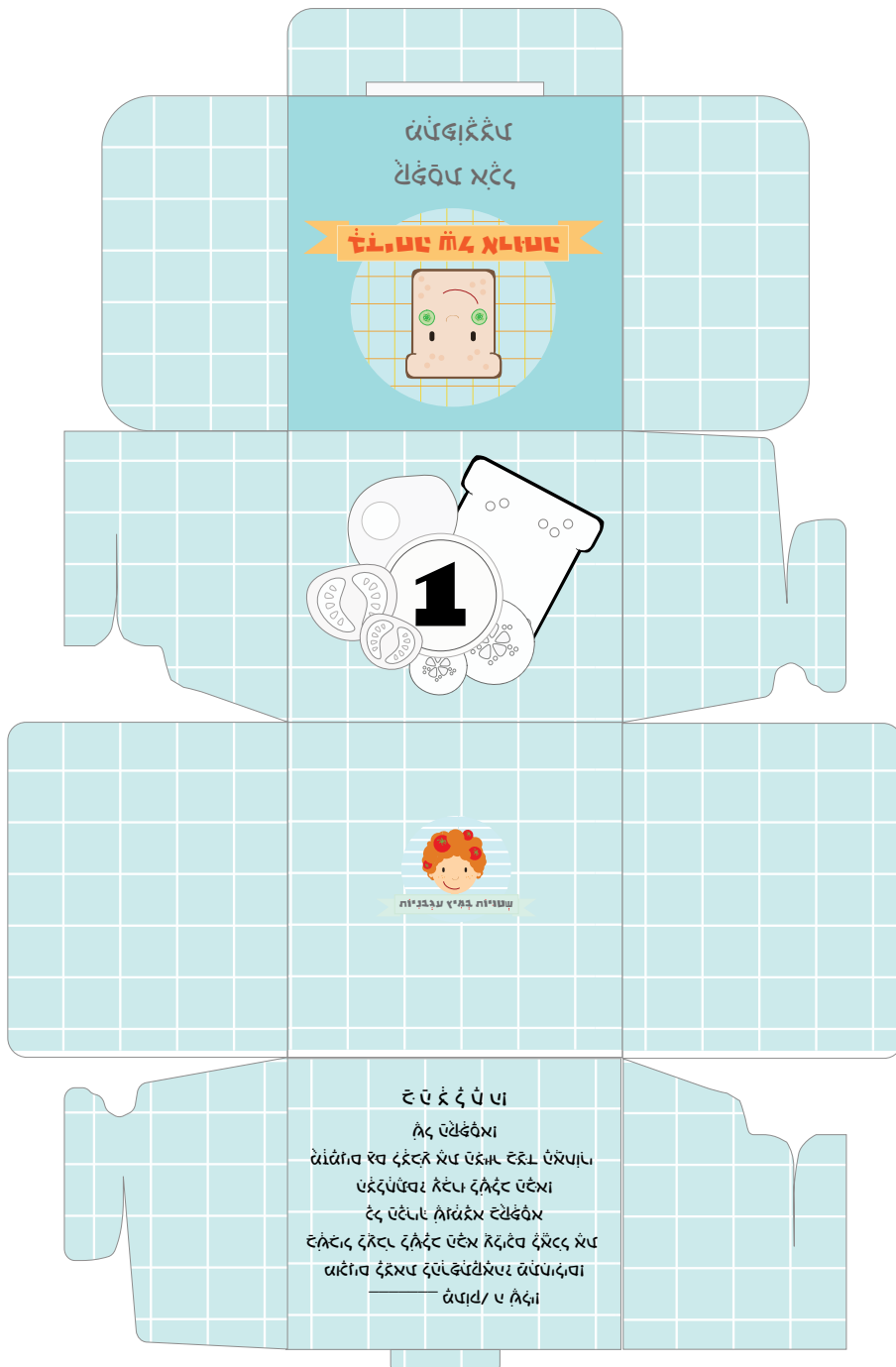


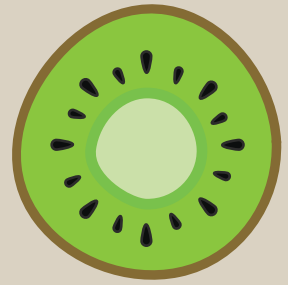


הנצה

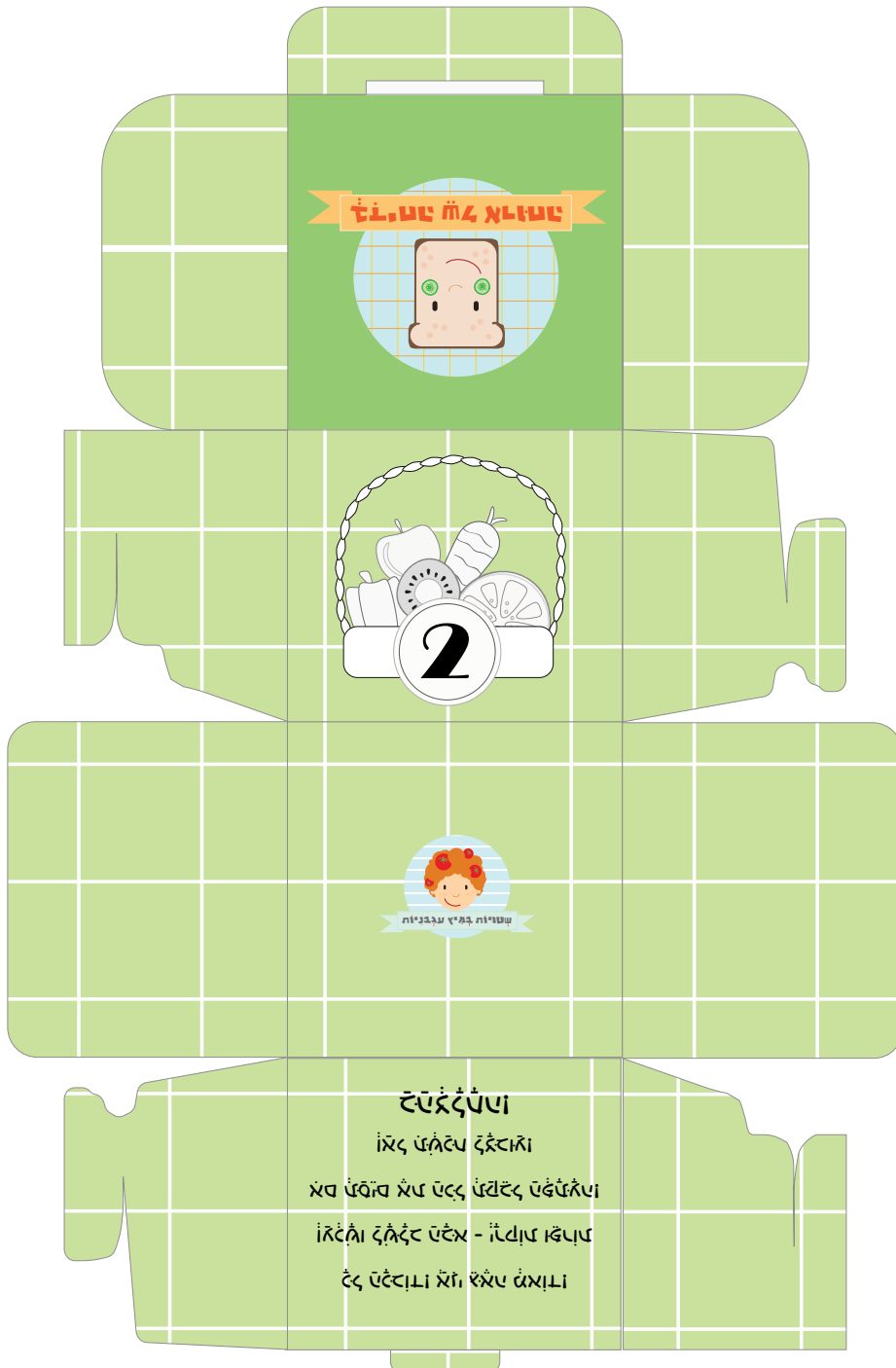


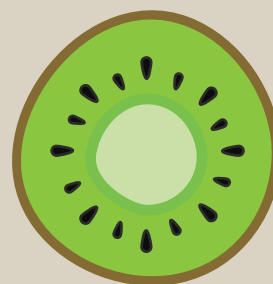
הנצה



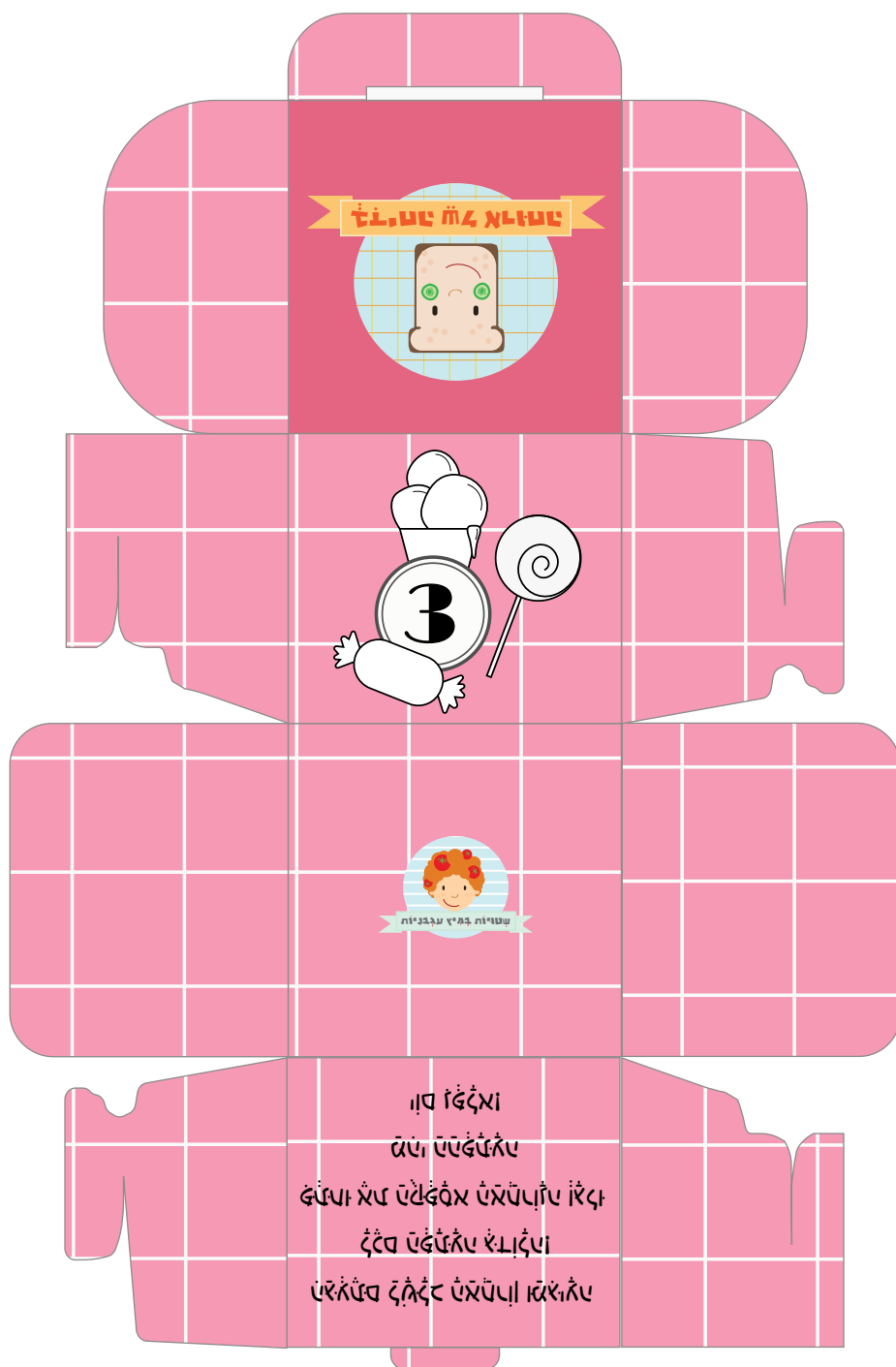


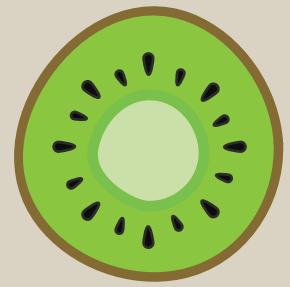
הנצה



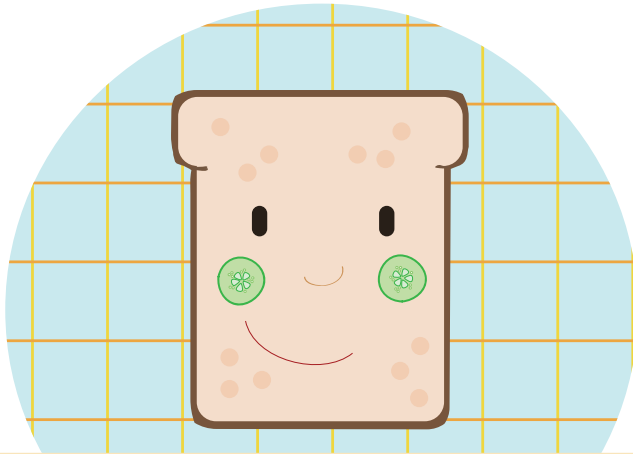


הנצה



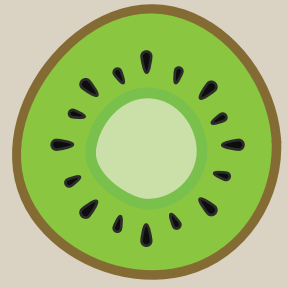


הנצה



בדיחה של ארוחה

כמו שאר הלוגואים, הלוגו של המוצר הזה מזכיר גם הוא במראהו את הלוגו המרכזי. הכריך - שהוא מסמל את ארוחת עשר, מאופייים בפרצוף של הילד מהלוגו הראשי. כמו כן, מופיע כאן המלפפון שמציג את הבריאות וחשיבותה. הגופן דומה לגופן בלוגו הראשי וכמו כן מנוקד באופן דומה. גם הצבעים בלוגו הזה דומים ללוגו הראשי ולכל שפת העיצוב של הפרוייקט



הנצה

מוצר 4: אני עשר!

הסבר על המוצר:

המוצר הרביעי הינו פזאל המכיל 3 חלקים שונים. מכל חלק, ישנם כמה אפשרויות.

המוצר הנ"ל עונה על בעיית בחירת האוכל לארוחת עשר בגן/בבית הספר. פעמים רבות, הילד אינו רוצה לאכול את האוכל שניתן לו לארוחת עשר כי הוא "לא אוהב את מה שהביאו לו" בשביל זה, יצרנו את הפזאל שמשלב את הילד בבחירת האוכל לארוחת עשר.

כל ערב, הילד והאם/האב בוחרים ביחד את סוג הלחם, את הממרח ואת הירק/ הפרי אותו יקבל למחרת, בארוחת עשר.

בחרנו לעצב זאת בצורת משחק - בשביל שהילד יהנה מתהליך בחירת האוכל וירצה לבחור בעצמו את האוכל.

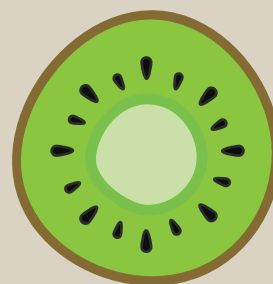
ישנם שלושה חלקים במשחק -

חלק 1 - לחמים - פיתה, לחמניה, לחם קל וכו'.

חלק 2 - ממרחים - גבינות, חומס ביצה וכו'.

חלק 3 - ירקות ופירות - מלפפונים, גזר, קיווי, תפוז וכו'.

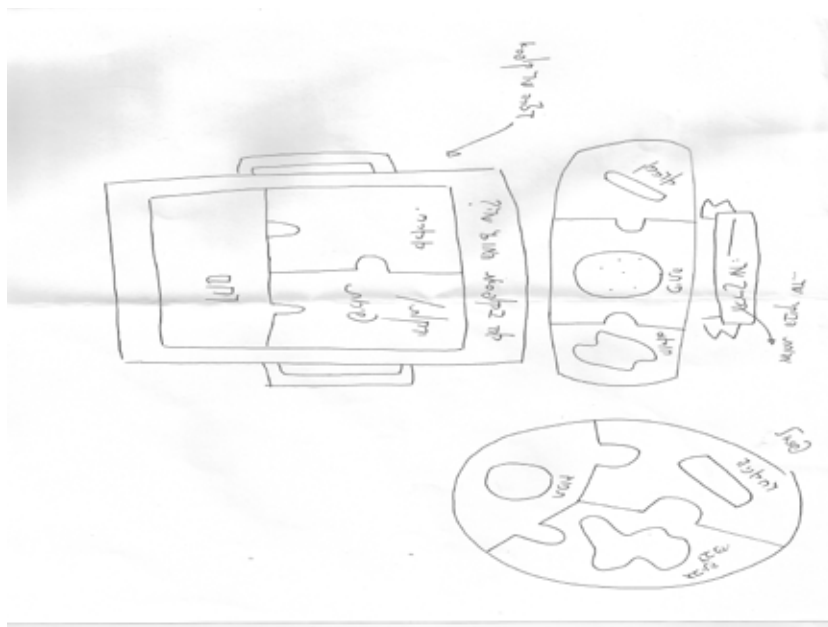
ביחד עם הפזאל מצורפת המסגרת שאליה מכניס הילד את החלקים ומסדר את "קופסאת האוכל" שלו. כמו כן, ניתן להוסיף את שם הילד על מנת לתת תחושת שייכות ובגרות.

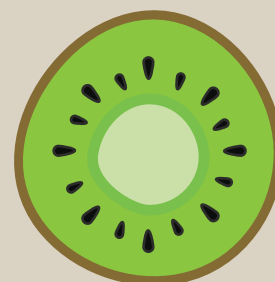


הנצה

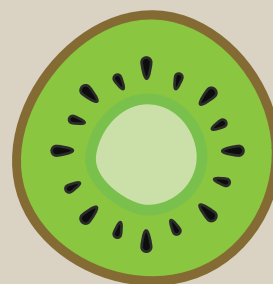
סקיצות:

707

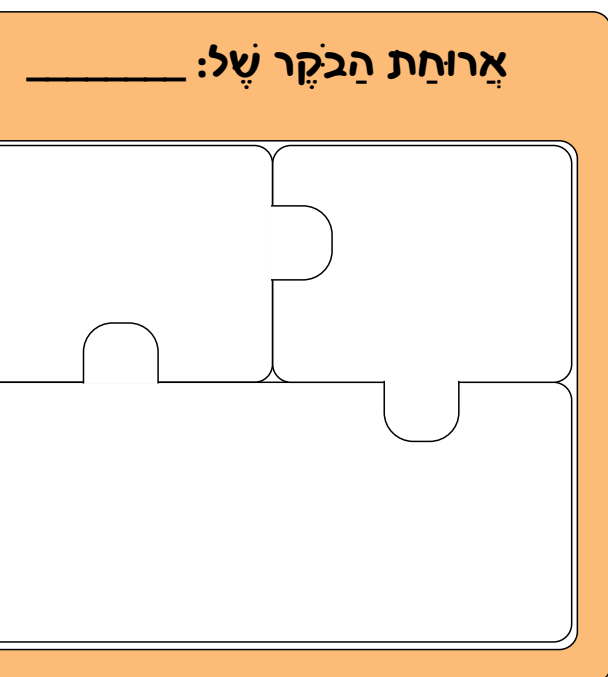
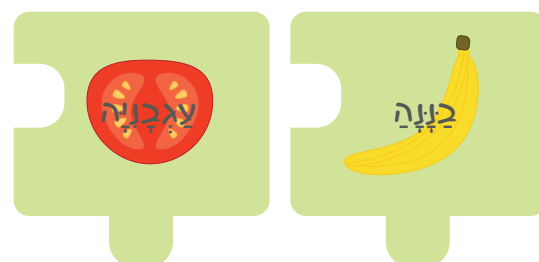
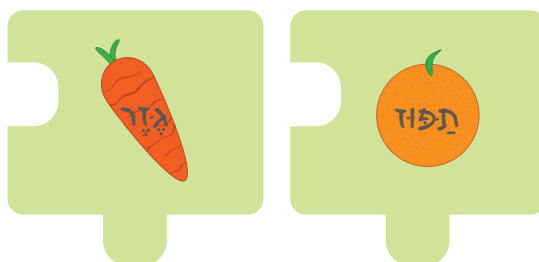
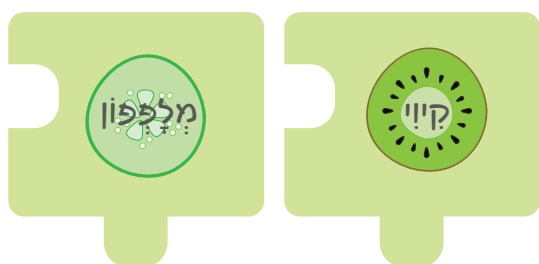


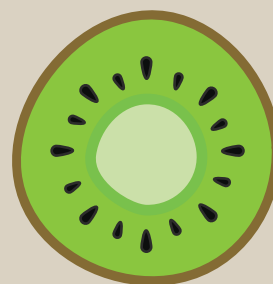


הנצה

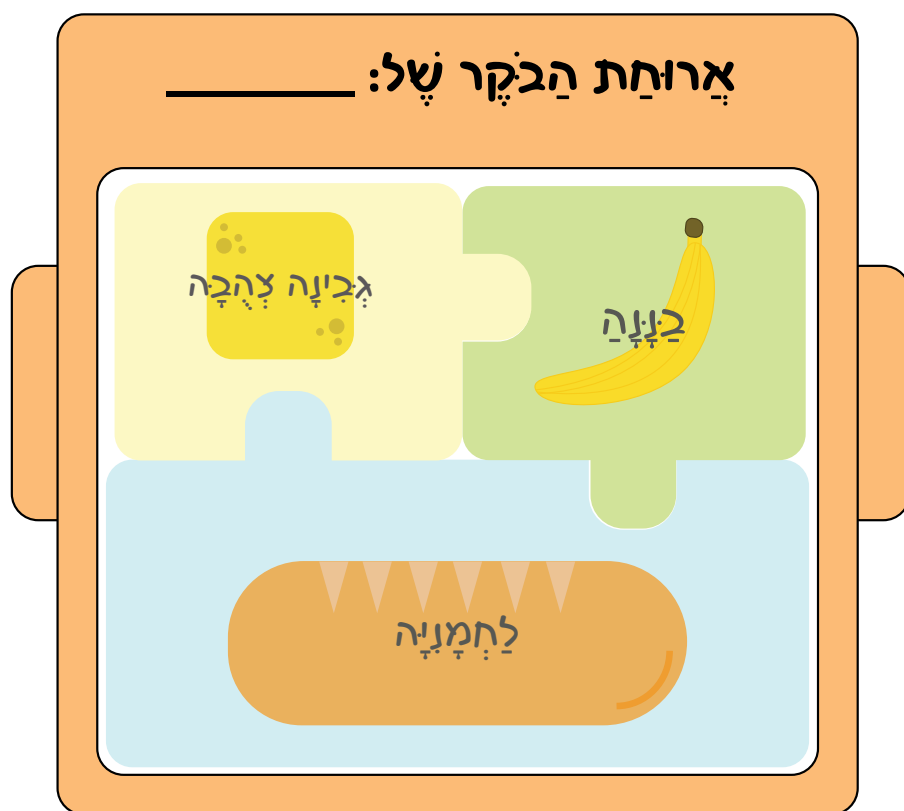


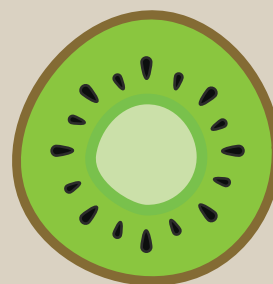
הנצה





הנצה





הנצה



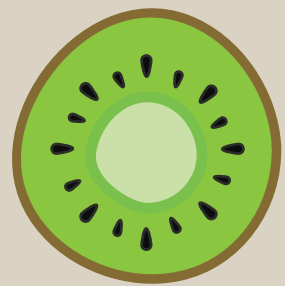
הלוגו הנ"ל, גם הוא דומה ללוגו הראשי. הלוגו בנוי מפזאל - המרמז על המוצר "אני עשר" שבנוי מפזאל של שלושה חלקים. הלחמניה, מסמלת על חלק מהפזאל וכמו כן, שני החלקים האחרים הצבועים בצבעים תכלת וצהוב מרמזים על חלקי הפזאל האחר. הכמו כן הוספנו את הפרצוף של הילד והחיוך ושמו אותו על הלחמניה. קראנו למוצר "אני עשר" כיוון ש'אני' - הילד עצמו בוחר מה יהיה לו בכריך ובקופסאת האוכל ו'10' בגלל ארוחת עשר. השימוש בצירוף המילים "אני עשר" מרמז על משחק, כיף והנאה.

מוצר 5: סרטון הסברה לספר בישול

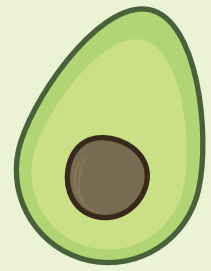
הסבר על המוצר

המוצר האחרון הינו סרטון הסברה לספר הבישול. ליד כל צמוד שמכיל מתכון בספר, יהיה ברקוד שיוכיל את הילד לצפיה בסרטון. בגלל שהספר מעט מסובך בלי הסברים ולפעמים קשה מעט להבין אותו, החלטנו ליצור סרטון המסביר את השימוש בספר. לאחר הצפייה בסרטון, הפעילות תהיה פשוטה ומהירה יותר.

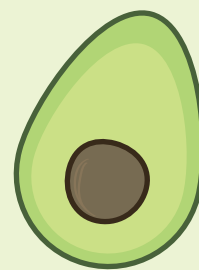
את הסרטון יצרנו באמצעות תמונות שצילמנו. סרטון מסוג כזה נקרא "סטופמושן". החלטנו לבחור את הציצוב הזה כיוון שזהו שימוש במוצרים יומיומיים (כמו פיבן) ויצרנו מהם סרטון חמוד ומהנה.



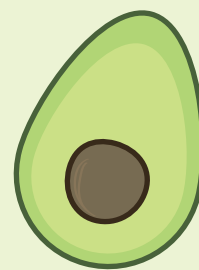
הנצה



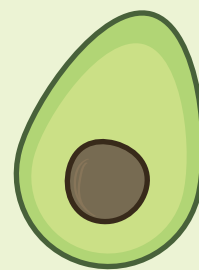
פריחה



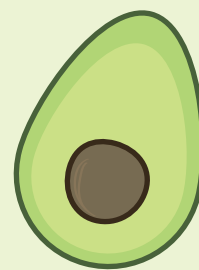
פְּרִיחָה



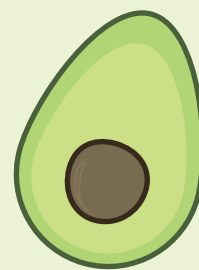
פְּרִיחָה



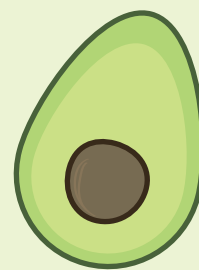
פְּרִיחָה



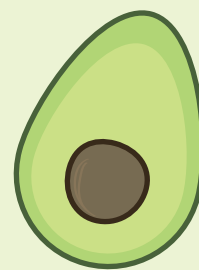
פְּרִיחָה



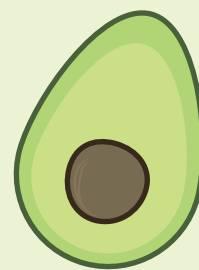
פְּרִיחָה



פְּרִיחָה



פְּרִיחָה



פְּרִיחָה